Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scânteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1477. | 4 PAGINI — 20 BANI | Sâmbătă 23 ianuarie 1954

Tinerele din brigada utemistă stahanovistă condusă de tovarăşa Maria Roşu dela uzinele textile „Moldova" — Botoşani construite şi puse în funcţiune în anii puterii populare discutând într'o scurtă consfătuire despre rezultatele obţinute în muncă până în prezent.

Foto: EUGEN CZICOŞ

Leninismul este viu, triumfător

La 21 Ianuarie, întreaga omenire muncitoare a comemorat împlinirea a 30 de ani dela încetarea din viaţă a marelui creator al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, întemeietorul Statului Sovietic, geniul revoluţiei — nemuritorul Vladimir Ilici Lenin. In multe ţări, în nenumărate oraşe de pe toate continentele globului, au avut loc adunări comemorative, au fost ţinute expuneri asupra vieţii şi operei lui Lenin, au fost tipărite noi ediţii ale operelor sale. Pretutindeni, membrii uriaşei armate care astăzi luptă sub flamura purpurie a leninismului — revoluţionari încercaţi în multe bătălii de clasă, ca şi tinerii comunişti abea avântaţi în iureşul luptei — înarmaţi cu ideile leninismului, înflăcăraţi peste ani de măreaţa pildă a lui Ilici — au simţit mai bine în această zi, la 30 de ani dela 21 ianuarie 1924, sensul profund al cuvintelor lui Maiacovschi:

> „Şi azi
> Lenin e
> cel mai viu dintre vii.
> E'n noi
> tot: ştiinţă,
> putere
> şi armă!"

Cele trei decenii care au trecut dela moartea lui Vladimir Ilici Lenin, au constituit o perioadă în care ideile sale au rodit cel mai minunat rod din câte cunoaşte istoria omenirii — Ţara socialistă a sovietelor, acum în drum spre comunism; au constituit perioada în care teoria leninistă a primit cea mai înaltă confirmare posibilă — confirmarea istoriei, a vieţii vii.

Raportul prezentat la şedinţa solemnă de doliu dela Moscova de P. N. Pospelov, secretar al C.C. al P.C.U.S., a făcut un amplu bilanţ al biruinţei pe plan mondial a ideilor leninismului, ca şi al principalelor rezultate obţinute de Uniunea Sovietică, în timpul scurs dela moartea lui V. I. Lenin, pe calea luminată de strălucirea învăţăturii marxist-leniniste. Construirea — pentru prima oară în lume — a socialismului în U.R.S.S., marile succese dobândite în ultimii ani pe drumul comunismului, sunt rezultatul îndeplinirii înţeleptelor porunci ale lui Lenin, bilanţul măreţ al giganticei activităţi organizatorice conducătoare a P.C.U.S., rodul muncii creatoare, eroice, a muncitorilor, ţăranilor şi intelectualilor sovietici. In ultimile trei decenii, producţia industrială globală a U.R.S.S. a crescut de 29 ori! In aceeaşi perioadă agricultura sovietică a înregistrat un salt uriaş: dela forma înapoiată a micii producţii ţărăneşti la agricultura colhoznică, cea mai înaintată din lume. In toate acestea se reflectă marea contribuţie adusă de geniul lui Lenin, — prin elaborarea teoriei ştiinţifice a construcţiei socialiste, ca şi prin lupta sa practică neobosită — la prima izbândă a orânduirii noi, muncitoreşti-ţărăneşti, asupra capitalismului intrat în descompunere.

Transformarea revoluţionară a societăţii s'a înfăptuit în Uniunea Sovietică sub călăuzirea înţeleaptă a gloriosului Partid Comunist, conducătorul şi îndrumătorul oamenilor sovietici în lupta împotriva forţelor lumii vechi. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a învins şi învinge pentrucă a fost şi rămâne credincios leninismului, înaintează cu fermitate pe drumul leninist, îşi construeşte viaţa internă pe principiile şi normele vieţii de partid, elaborate de Lenin. Politica P.C.U.S., întemeiată pe fundamentul de granit al marxism-leninismului, pe cunoaşterea şi folosirea legilor ştiinţifice obiective ale dezvoltării societăţii, descoperite de Marx şi Lenin, corespunde intereselor vitale ale oamenilor sovietici, se bucură de nelimitată încredere şi de sprijinul lor unanim.

Nemuritoarele idei leniniste, constitue o comoară de bogate învăţăminte, după care se călăuzeşte poporul sovietic în trecerea treptată dela socialism la comunism. Elaborând indicaţiile teoretice principiale, fundamentale, cu privire la construirea orânduirii comuniste, Lenin considera că dezvoltarea prin toate mijloacele a forţelor de producţie ale societăţii socialiste, perfecţionarea neîntreruptă a bazei tehnico-materiale a socialismului, creşterea productivităţii muncii şi crearea unui belşug de produse alimentare şi de obiecte de consum popular, constitue condiţia principală şi hotărîtoare pentru trecerea treptată dela socialism la comunism. Hotărîrile Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., măsurile adoptate de a 5-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S., ca şi istoricile hotărîri ale Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S., constitue un program grandios, multilateral, pentru asigurarea trecerii spre comunism, un program de luptă pentru dezvoltarea în ritm forţat a industriei bunurilor de larg consum, pentru înflorirea agriculturii socialiste, pentru ridicarea bunei stări a oamenilor muncii. In toate acestea simţim înfăptuirea poruncilor şi previziunilor lui Lenin, simţim leninismul care trăieşte puternic şi se manifestă în deplinătatea uriaşei sale forţe creatoare.

Imensă este influenţa exercitată de succesele U.R.S.S. asupra situaţiei internaţionale; deosebit de puternică este influenţa ideilor leniniste asupra întregului mers al istoriei mondiale. Actuala situaţie internaţională, evoluţia ei, adevereşte previziunile făcute de Lenin încă acum câţiva zeci de ani.

Analizând în profunzime stadiul imperialist al capitalismului, Lenin a dat indicaţii clasice care, în esenţă, scot la iveală principiile de bază ale legii economice fundamentale a imperialismului — şi anume, tendinţa proprie monopolurilor de a obţine profituri înalte, maxime, de monopol. Aceasta însă duce în mod inevitabil la intensificarea exploatării şi pauperizării maselor muncitoare, la intensificarea reacţiunii şi fascizării, precum şi la înăsprirea jugului imperialist, îndreptat împotriva independenţei popoarelor. Ca urmare, se vădeşte creşterea puternică şi accelerată a împotrivirii maselor populare din ţările capitaliste şi coloniale faţă de politica imperialistă, faţă de asuprirea imperialistă. Tocmai aici este „călcâiul lui Achile", punctul slab, vulnerabil, al imperialismului. Aşa cum în mod genial a prevăzut Lenin, desfăşurarea evenimentelor din lumea capitalistă şi din ţările coloniale arată că însuşi imperialismul şi contradicţiile sale crescânde, învaţă şi educă pentru luptă majoritatea populaţiei globului pământesc; astăzi, această majoritate este atrasă cu o repeziciune neobişnuită în lupta pentru eliberarea sa.

Viabilitatea leninismului, a arătat P. N. Pospelov în raportul ţinut la Moscova, este dovedită de actualitatea arzătoare a tezelor cu privire la posibilitatea coexistenţei paşnice îndelungate a ţărilor socialiste cu cele capitaliste. Indicaţiile lui Lenin constitue baza principială a politicii externe duse de Statul Sovietic, în vederea consolidării păcii şi a destinderii situaţiei internaţionale. Datorită luptei perseverente a Uniunii Sovietice, au fost obţinute o serie de succese pe calea micşorării încordării internaţionale. Peste două zile, se va deschide la Berlin conferinţa miniştrilor de externe a celor 4 mari puteri. Opinia publică mondială aşteaptă dela această conferinţă, rezolvarea justă, echitabilă, a problemei unificării şi democratizării Germaniei pentru a se înlătura pericolul renaşterii militarismului revanşard german care primejdueşte pacea Europei. Evoluţia situaţiei pe arena internaţionala în ultima vreme a scos la iveală, ca rod al politicii U.R.S.S., noi şi semnificative simptome ale slăbirii tensiunii în relaţiile internaţionale.

Incă după încheerea primului războí mondial, Lenin sublinia dorinţa Statului Sovietic de a stabili relaţii diplomatice şi economice normale cu S.U.A., Anglia, Franţa şi alte state capitaliste. In legătura cu colaborarea Rusiei Sovietice cu Anglia şi Franţa, Lenin spunea încă în 1922: „Considerăm că relaţii pe deplin prieteneşti cu cele două puteri, sunt întru totul posibile şi ele constitue ţelul nostru... Suntem de părere că interesele Angliei şi Franţei înţelese în mod just vor acţiona şi ele în această direcţie". Şi tocmai acum, mai mult ca oricând, interesele acestor ţari, a căror independenţă este ameninţată şi a căror economie este lovită de politica economică a S.U.A., cer cu tărie stabilirea unor largi relaţii de colaborare cu U.R.S.S. şi ţările lagărului socialismului.

In zilele noastre, leninismul a devenit steagul luptei întregii omeniri progresiste împotriva imperialismului, pentru pace, pentru relaţii de prietenie şi colaborare între popoare, pentru un viitor mai bun întregii omeniri.

Poporul nostru a comemorat împlinirea a 30 de ani dela moartea lui Lenin, cu adâncă veneraţie pentru marele conducător şi învăţător al oamenilor muncii din lumea întreagă. In întreaga ţară, la oraşe şi sate, în întreprinderi şi instituţii au avut loc adunări comemorative în cadrul cărora s'a vorbit despre viaţa şi opera nemuritoare a lui Vladimir Ilici Lenin, despre forţa vie a leninismului, care ne arată calea fericirii şi a bunelstări. Cuvântarea rostită în cadrul adunării solemne comemorative din Capitală de tov. C. Pârvulescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., evocând personalitatea marelui Lenin, a arătat că ideile marxism-leninismului au călăuzit zi de zi partidul nostru, dela întemeerea sa şi până acum. Fidelitatea faţă de învăţătura nemuritoare a lui Lenin, însuşirea şi aplicarea creatoare a bogatei experienţe a P.C.U.S., a ajutat Partidului clasei muncitoare să conducă întregul popor muncitor la victoria împotriva exploatatorilor, la desăvârşirea victorioasă a revoluţiei burghezo-democratice şi la transformarea ei în revoluţie socialistă. Făurirea regimului nostru democrat-popular, în care puterea politică aparţine pe de-a'ntregul poporului muncitor, a însemnat un triumf istoric al leninismului în ţara noastră.

Partidul clasei muncitoare a găsit şi găseşte în nepreţuitul tezaur al învăţăturii leniniste şi în experienţa vastă a P.C.U.S. răspunsul limpede la toate problemele pe care le ridică construirea socialismului în Republica noastră populară. Călăuzindu-se după învăţătura leninistă, partidul pune în centrul activităţii sale problema consolidării continue a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare din ţara noastră, temelia regimului democrat-popular, chezăşia înaintării cu succes pe calea socialismului. La baza politicii dusă de guvern şi partid pentru întărirea alianţei, stă geniala lozincă leninistă: Ne sprijinim pe ţărănimea săracă, strângem alianţa cu ţărănimea mijlocaşă, ducem o luptă neîntreruptă împotriva chiaburimii.

Desfăşurând cu consecvenţă politica de ridicare a nivelului de trai al maselor muncitoare, partidul şi guvernul se călăuzesc după principiul formulat de Lenin, al cointeresării materiale a oamenilor muncii în rezultatele activităţii lor. Partidul nostru îmbină entuziasmul oamenilor muncii cu principiul cointeresării lor economice, cu interesul personal şi calculul economic, mobilizând larg masele populare la desfăşurarea iniţiativei lor creatoare, la ridicarea productivităţii muncii, la dezvoltarea continuă a economiei noastre naţionale.

Tineretul muncitor al patriei noastre, comemorând alături de întregul popor 30 de ani dela moartea lui V. I. Lenin, şi-a întărit legământul sfânt de a se strădui neîncetat să-şi însuşească leninismul, de a învăţa, de a cuceri pas cu pas ştiinţa şi tehnica.

Tineretul muncitor al patriei noastre îşi întăreşte legământul de a-şi dărui toate forţele, întreaga energie creatoare, luptei dusă de întregul popor, sub conducerea partidului, pentru a grăbi mersul înainte al scumpei noastre patrii pe calea leninistă a construirii socialismului.

Sporeşte capacitatea de transport a vagoanelor

Accelerarea rulajului vagoanelor, indicatívul de bază în exploatarea vagoanelor, a fost şi este în centrul atenţiei muncitorilor şi tehnicienilor din staţiile de cale ferată.

In scopul continuei sporiri a rulajului vagoanelor ceferiştii folosesc cu succes metodele înaintate de muncă sovietice.

Metoda marşrutizării trenurilor capătă în fiecare lună o extindere tot mai mare.

Colaborând intens cu întreprinderile expeditoare de mărfuri, colectivele staţiilor de pe raza Serviciului de Exploatare a Căilor Ferate Oradea au format şi expediat în cursul anului trecut, un număr de 345 trenuri marşrute peste plan.

Cantitatea de mărfuri transportate peste plan în aceste trenuri a sporit foarte mult.

In urma acestor rezultate s'a realizat o importantă economie de vagoane, cu care se pot transporta sute de trenuri de marfă.

Ca şi în anul trecut, ceferiştii de pe cuprinsul acestui S.E.C.F. au reuşit ca, în primele 12 zile ale lunii ianuarie, să formeze şi să expedieze peste plan un număr de 19 trenuri marşrute.

Colectivele de muncitori şi tehnicieni din staţiile Sărmăşag, Satu Mare, Ştei, Şoimii, Valea lui Mihai şi Oradea-Est, au contribuit în cea mai mare măsură la obţinerea acestor realizări.

Metoda „cale liberă", de remorcare a trenurilor cu tonaje sporite este folosită cu mult interes de mecanicii de locomotivă depe cuprinsul Serviciului de Exploatare a Căilor Ferate Oradea.

Pe baza celor 999 contracte încheiate cu operatorii de circulaţie, în cursul anului trecut, mecanicii de locomotivă au transportat peste normă, cantităţi însemnate de diferite mărfuri. Pentru transportul acestor mărfuri ar fi fost necesare încă 150 trenuri, cu locomotivele şi partizile de instruire necesare.

Tinerii obţin noi succese

Muncitorii fabricii de bomboane „Desrobirea" din oraşul Stalin desfăşoară larg întrecerea socialistă în scopul de a da tot mai multe produse zaharoase populaţiei. In luna decembrie a anului 1953, muncitorii acestei fabrici au dat 46 tone produse zaharoase peste plan. Paralel cu aceasta, în toate secţiile se duce o intensă luptă pentru realizarea de economii. Numai în două secţii ale fabricii în cursul lunii decembrie au fost realizate economii în valoare de peste 6.800 lei. Indrumaţi de comitetul organizaţiei de bază U.T.M. tinerii din fabrică, se luptă să fie în permanenţă în primele rânduri ale întrecerii socialiste. La secţia unde se prepară materia primă pentru bomboane, lucrează cu multă însufleţire utemiştii: Velman Ion, Schimdt Ion, Bunea Constantin şi alţii. Rezultatele însemnate ce le-au obţinut zilnic dovedeşte acest lucru pe deplin.

O contribuţie de seamă la lupta pentru îndeplinirea planului pe fabrică o dau muncitorii secţiei caramelaj. La una din maşinile secţiei lucrează şi utemista Drăghici Elena. Ea foloseşte din plin cele 8 ore de muncă. Acest lucru îi permite ca să-şi depăşească zilnic norma cu 30 la sută. Acelaş lucru se poate spune şi despre tinerii Bălbu Ştefania, Lache Zaharia şi alţii.

Bomboanele fabricate în secţia caramelaj şi fondante trec prin mâinile îndemânatice ale muncitorilor din secţia ambalaj. Şi aci în jurul meselor încărcate cu diferite feluri de bomboane, pot fi văzute în halate albe cu câtă dragoste muncesc, stahanovistele şi fruntaşele în producţie. Stahanovistele din această secţie, printre care şi tovarăşele Vili Maria şi Pop Emilia sunt exemple de urmat pentru toţi muncitorii. Ele îşi depăşesc norma lunar cu 60-70 în medie. Comunista Best Maria şi tânăra Lotko Elisabeta au reuşit în ultima lună să împacheteze cu peste 3.000 kg. bomboane mai mult decât le este planul.

La baza succeselor obţinute de tinerii din această secţie stă aplicarea metodei stahanovistului sovietic Voroşin de organizare a locului de muncă. Cu ajutorul acestei metode utemista Roztein Rozalia şi celelalte tinere din fabrică reuşesc zilnic să dea tot mai multe produse peste plan.

UTEMIŞTII — MUNCITORI DE FRUNTE

- Rezultatul adunărilor generale U. T. M.
- Brigăzile îşi croiesc drum
- Un transformator care nu costă nimic
- Dar ceilalţi tineri, de ce nu sunt antrenaţi?

In adunările organizaţiei U.T.M. de secţie dela fabrica „Electroputere" din Craiova s'a discutat de nenumărate ori despre atitudinea tinerilor în procesul de producţie. Aceste adunări au constituit un mijloc eficace pentru antrenarea tineretului la îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor de plan.

In adunarea organizaţiei U.T.M. din secţia transformatori — de pildă — tovarăşul Vatan Constantin, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. a prezentat un referat în care a vorbit despre antrenarea tinerilor în întrecerea socialistă. Referatul prezentat a stârnit discuţii vii în rândul tinerilor. Luând cuvântul utemistul Anghel Constantin a criticat aspru atitudinea [illegible] a unor tineri faţă de muncă. Astfel, au fost criticaţi tinerii Badea Gavril, Militaru Toma, Sandu Petre şi alţii, care nu se străduiau să-şi îndeplinească sarcinile de plan zilnice şi nu acordau atenţia cuvenită luptei pentru realizarea de economii.

Tinerii criticaţi şi-au schimbat în scurt timp atitudinea faţă de muncă, iar mulţi dintre ei au devenit fruntaşi în producţie şi chiar stahanovişti.

Adunările organizaţiei U.T.M. de secţie, au contribuit ca tinerii să-şi organizeze tot mai bine munca. Acum un număr însemnat de tineri sunt organizaţi în peste 30 de brigăzi de producţie şi economii.

Insemnate succese au putut fi înregistrate de brigăzile utemiste. Brigada condusă de utemistul Popescu Vasile, de pildă, reuşeşte lunar să-şi realizeze sarcinile de plan în proporţie de 130—150 la sută. Succese asemănătoare obţin şi brigăzile conduse de utemiştii Gâscă Aurel, Avramescu Gavril şi alţii. Succesele tinerilor brigadieri se datoresc în mare parte, aplicării metodelor stahanoviştilor sovietici Valentina Hrisanova, Voroşin, Colesov, Bâcov şi Bortchevici. Succese deosebite în muncă a obţinut şi brigada tinerelor fete condusă de utemista Cazan Margareta. Dând multă atenţie calităţii produselor şi obţinând rezultate însemnate ea a primit titlul de brigadă de calitate.

O deosebită atenţie au dat membrii brigăzilor dela fabrica „Electroputere"-Craiova şi luptei pentru realizarea economiilor de materiale. Numai în ultimile luni ale anului trecut ei au adus fabricii 140.000 lei economii. Brigada stahanovistă condusă de utemista Chiciu Nicoliţa, din atelierul de bobinaj, este fruntaşă în această privinţă. Ea a reuşit, prin sudarea capetelor de cupru, să obţină în anul trecut economii de materiale egale cu preţul de cost al unui transformator de 180 Kw. Brigada şi-a luat angajamentul ca anul acesta să înscrie în contul său de economii cu 20 la sută mai multe materiale economisite decât anul trecut.

Din rândul tinerilor s'au ridicat numeroşi fruntaşi şi stahanovişti. Până în prezent, în fabrică sunt peste 200 de tineri fruntaşi, iar 33 de tineri poartă cu mândrie înaltul titlu de stahanovist.

Sub îndrumarea organizaţiei de bază U.T.M., organizaţiile U.T.M. de secţii au căutat să folosească în munca lor pentru educarea tineretului în spiritul unei atitudini noi, socialiste, faţă de muncă diferite metode. De pildă, discutarea activităţii în producţie a grupelor U.T.M. a contribuit la antrenarea întregului tineret la lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan.

Cu toate succesele obţinute în munca de educare a tineretului în spiritul unei atitudini disciplinate faţă de muncă, faţă de maiştri şi faţă de grija pentru bunul obştesc, comitetul organizaţiei U.T.M. dela fabrica „Electroputere" nu a căutat să folosească toate mijloacele posibile. Nu au fost ţinute adunări deschise ale organizaţiei de secţii la care să participe şi tineretul neorganizat. Tinerii neorganizaţi sunt lăsaţi deoparte, nu sunt ajutaţi să devină fruntaşi şi stahanovişti, nu sunt criticaţi când greşesc. De exemplu tinerii Vâlva Ion, Barbu Zănobiu, Harca Ion, Moţatu Nicolae şi alţii din atelierul strungărie uşoară, care nu-şi îngrijesc sculele şi maşinile, fapt care duce la defectarea maşinilor şi deci la nefolosirea integrală a celor 480 de minute de lucru, nu sunt educaţi de utemişti.

Mai sunt şi alte mijloace care pot fi folosite pentru sporirea producţiei. Gazetele de perete, agitaţia vizuală, clubul, biblioteca, staţia de radioamplificare, pot avea un rol mare în acest sens.

In noul an, sarcini însemnate stau în faţa tineretului dela fabrica „Electroputere" din Craiova. Un rol mare în realizarea acestor sarcini îl are comitetul organizaţiei de bază U.T.M.

Pentru aceasta este necesar ca tovarăşii din comitet să se îngrijească din plin de satisfacerea nevoilor social-culturale ale tinerilor muncitori, de organizarea timpului liber al acestora. Tinerii au nevoie să fie sprijiniţi, pentru a-şi ridica zi de zi nivelul cultural şi tehnic, devenind astfel muncitori înaintaţi, capabili să stăpânească din plin tehnica înaintată.

SARBU OPREA
corespondentul „Scânteii tineretului" pentru regiunea Craiova

Pentru îndeplinirea la timp a reparaţiilor la tractoare şi maşini agricole

Angajamentele colectivului de muncitori dela Centrul Mecanic Nr. 1 Bucureşti (Otopeni) în vederea terminării la timp şi în cele mai buna condiţiuni a reparaţiilor la tractoare

Noi, muncitorii, tehnicienii, inginerii şi funcţionarii Centrului Mecanic nr. 1 Bucureşti (Otopeni), conştienţi de importanţa ce o reprezintă îndeplinirea la timp a reparaţiilor la tractoare şi maşini agricole în vederea asigurării unei recolte sporite în acest an, am analizat în cadrul consfătuirilor de producţie posibilităţile ce există în întreprinderea noastră pentru îndeplinirea şi depăşirea planului de producţie la piese de schimb şi la reparatul motoarelor de tractor. Suntem hotărîţi să desfăşurăm larg întrecerea socialistă pentru a termina la timp reparaţiile, dând astfel un puternic sprijin staţiunilor de maşini şi tractoare în realizarea planului lor de lucrări agricole.

In acest scop, ne luăm următoarele angajamente:

— Să îndeplinim planul de reparaţii şi de recondiţionare a pieselor de schimb pentru tractoare până la 25 februarie 1954, respectând termenul de livrare stabilit prin contractele încheiate cu staţiunile de maşini şi tractoare.

— Să depăşim planul de fabricaţie a pieselor de schimb pe repere cu 15 la sută şi să livrăm la termenul stabilit.

— Să reducem preţul de cost la fiecare motor reparat cu 5 la sută.

— Să respectăm toţi indicii tehnici de calitate la executarea reparaţiilor, la recondiţionări şi la confecţionarea pieselor de schimb pentru tractoare şi maşini agricole

— Să recuperăm cantitatea de 1.500 kg. ulei folosit la rodarea motoarelor şi să-l sortăm în vederea regenerării.

In vederea realizării acestor angajamente vom lua următoarele măsuri tehnico-organizatorice:

— Vom intensifica munca de reparaţii după metoda sovietică de reparaţii pe ansamble şi subansamble de piese şi organe.

— Vom instala un banc de rodaj a servomotoarelor K.D. 35, până la 30 ianuarie a.c. şi un banc super motoare pentru rodarea lor la rece şi la cald până la 25 ianuarie 1954.

— Vom confecţiona dispozitivele necesare montării ambielajelor K.D. până la 25 ianuarie 1954 şi 8 capre pentru montarea motoarelor K.D. până la 23 ianuarie 1954.

— Vom confecţiona 4 rafturi necesare sortării şi depozitării pieselor

In colaborare cu conducerea administrativă, comitetul de întreprindere va edita o fişă de atelier de două ori pe săptămână şi va lua măsuri de întocmirea graficelor necesare pentru urmărirea îndeplinirii ritmice a planului.

Comitetul de întreprindere va lua măsuri pentru ţinerea consfătuirilor de producţie la timp.

Comitetul de întreprindere, în colaborare cu conducerea Centrului Mecanic, va lua toate măsurile pentru îmbunătăţirea hranei la cantină şi a condiţiilor de muncă în ateliere.

Sub conducerea organizaţiei de partid, suntem hotărîţi să obţinem noi succese pe drumul trasat de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, să contribuim la ridicarea producţiei agricole, pentru îmbunătăţirea aprovizionării populaţiei.

Colectivul de muncitori, tehnicieni, ingineri şi funcţionari ai Centrului Mecanic nr. 1 Bucureşti (Otopeni).

★

In scopul stimulării colectivelor de muncitori, tehnicieni şi ingineri din unităţile care repară tractoare pentru sectorul agricol, Plenara Consiliului Central al Sindicatelor din 13—14 ianuarie 1954 a hotărît instituirea unui Steag Roşu de Producţie al Consiliului Central al Sindicatelor şi al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Steagul se va decerna definitiv unităţii câştigătoare a întrecerii socialiste, prin acţiunea de reparare a tractoarelor, necesare efectuării lucrărilor agricole din primăvara anului 1954.

Câştigătoare va fi acea unitate care obţine cele mai bune rezultate în:

— Realizarea planului de reparaţii înainte de termenul stabilit;

— Efectuarea reparaţiilor de bună calitate;

— Reducerea preţului de cost;

— Confecţionarea a cât mai multe piese necesare reparării tractoarelor ca: brezoane, piuliţe, şuruburi, bucşi, etc. cu mijloace proprii.

Deasemenea, Plenara Consiliului Central al Sindicatelor a hotărît instituirea unui Steag Roşu de Producţie al C.C.S. şi al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, care va fi decernat definitiv colectivului de muncitori, tehnicieni şi ingineri care a obţinut cele mai bune realizări în întrecerea socialistă pentru producerea de piese de schimb necesare reparaţiilor parcului de tractoare

Câştigătoare va fi acea întreprindere care obţine cele mai bune rezultate în:

— Realizarea înainte de termen a planului de piese de schimb, în tonaj şi pe sortimente;

— Confecţionarea pieselor de schimb de bună calitate;

— Livrarea în termenele stabilite a comenzilor contractate;

— Reducerea preţului de cost faţă de cel planificat;

— Reducerea rebuturilor sub limitele admise;

— Realizarea de economii.

Decernarea Steagurilor Roşii de Producţie atât pentru unităţile care repară tractoarele, cât şi pentru cele care livrează piesele de schimb, se va face la începutul lunii aprilie 1954.

Intreprinderea câştigătoare a Steagului Roşu de Producţie va fi premiată în baza sistemului de premiere aprobat de Consiliul de Miniştri pentru întreprinderile fruntaşe pe ramură.

Pentru urmărirea rezultatelor obţinute de întreprinderi se va forma o comisie compusă din delegaţi ai Consiliului Central al Sindicatelor şi Ministerului Agriculturii şi Silviculturii.

Comitetele Centrale ale Sindicatelor Metal, Electric, C.F.R., Transport şi Agricol, vor lua măsuri ca în termen de 8 zile să aducă la cunoştinţă colectivelor din întreprinderile care produc piese de schimb şi repară tractoarele, Hotărîrea Plenarei Consiliului Central al Sindicatelor, privind instituirea Steagurilor Roşii de Producţie şi criteriile mai sus arătate.

(Agerpres)

NUNTA ÎN GOSPODĂRIA COLECTIVĂ

Mare meşter e Andriş din Ielşi la făcutul măturilor din nuiele. Nimeni nu cunoaşte mai bine decât el pădurile şi măgurile cele înalte, cu tufişuri de mesteacăn şi carpen, în care se afundă el câte 2-3 zile şi le taie de-şi face măturile cu mare meşteşug.

Şi nimeni nu ştie să vorbească mai frumos cu gospodinele din Luna de Jos şi nici să întindă cu un gest mai ademenitor mătura în bătaia soarelui, făcând să se vadă odată cu coada lungă, lucioasă, încrustată cu flori, şi cotorul stufos, răsfirat ca un evantai, încât parcă ar spune: „ia-o fele, e o mătură care mătură singură!"

Bun de glume e Andriş şi multe ştie, că de aia a bătut cărările codrului de mic copil şi s'a'nfruntat cu urşi şi alte dihănii năpraznice despre care îţi vorbeşte bucuros la un popas noptatic sau la un păhărel de vin; dar azi e puţin posomorit Andriş şi nu pentru mare lucru, el, ia acolo, un fleac: a adus mături şi n'a aflat pe nimeni la sediul gospodăriei colective să le dea.

Merge Andriş dealungul satului, pe marginea văii Lunii de Jos, iar din ce se îndepărtează de sediul gospodăriei înconjurat de tremurarea de foc a frunzelor de măr, la urechile lui ajunge tot mai desluşit sunet de ţambale, de viori şi bubuit de tobă. Tot mai aproape, tot mai aproape se auzeau, iar la o cotitură a uliţii, încă se şi iviră doi mândri şi chipeşi flăcăi mergând în fruntea lăutarilor cu aprige arcuşuri. După ei, se vede vornicul hâtru, înconjurat de flăcăi, şi în urmă, mulţime nesfârşită de oameni cu alai şi veselie. Nevestele strigau chiuituri prelungind puţin cuvintele, bărbaţii, cu pălăriile puse pe o ureche, cântau gros, surugii îndemnau caii, copiii se sbenguiau strigând subţire, iar toate sunetele se contopeau într'un svon adânc, plin, care plutea până departe peste livezile liniştite şi grele de rod ale Lunei de Jos. Printre flăcăi, Andriş îl zări pe Vasile Hedeşiu, prieten bun din copilărie.

— Ia te uită, asta-i nuntă'n toată legea, — îi spuse Andriş.

— Da. Se însoară Ion Tocaci, brigadierul nostru.

— Dacă ştiam eu asta, nu veneam azi cu măturile. Le lăsam la naiba.

— Nu te necăji tu pentru aşa ceva. Tot ăst rău să fie. Hai şi'nchină, că aşa ni-i obiceiul să cinstim pe oaspeţi.

Vasile îi întinse o sticlă cu vin. Andriş gustă doar şi vroi să dea sticla înapoi.

— Bea, bea, ce-i asta? — îl mustră Vasile. Ori atâta rău doreşti tu mirelui nostru cât vin ai mai lăsat în sticlă? Trebue să bei tot.

Se trăseseră la marginea drumului, lăsând să treacă pe lângă ei nuntaşii şi şuguiau. Intre nuntaşi, Andriş îl văzu pe Ion Tocaci, mirele, un flăcău înalt, cu ochii albaştri, senini. Lui Andriş parcă îi mai trecuse supărarea. Vasile îl îmbie luându-l de braţ:

— Vino şi tu cu noi, Andriş. Mergem după mireasă; ştii cine-i? Mărioara leliţei Rafila, fata ceea cu ochi albaştri şi păr auriu.

Porniră împreună în urma alaiului spre casa miresei. Vasile Hedeşiu îl întrebă pe Andriş:

— Ce zici, o să plouă?

— Nu cred.

— Ba eu zic că da.

— Ei nu mai spune, privi Andriş cerul ne'ncrezător. Era senin, adânc, soarele amiezii lucea scânteietor, niciun semn de furtună nu se vedea.

— O să plouă măi cu vin, cu vinars, spuse râzând Vasile, scuturându-l de umeri pe Andriş. Nici nu ştii ce bogaţi sunt mirii. Au zestre cum rar se află.

Nuntaşii se îndreptau pe uliţă, coborând spre marginea dinspre Someş a satului. Nu departe de şcoală, se zărea casa gospodăreşte îngrijită a părinţilor miresei. La poartă se vedeau rudele ei, aşteptându-i pe nuntaşi. In casa mare, cu ferestrele dând spre drum, pe mireasă o găteau prietenele ei. In faţa oglinzii cu rame galbene de nuc, lucii, îi puneau voalul alb pe umeri şi-i împodobeau cununa cu flori.

Nuntaşii se opriră la poartă, iar chiuiturile lor prelungi conteniră.

— Ia să vedem, care are limba mai ascuţită, se îmbulzea mulţimea să asculte. Vornicul miresei, făcu doi paşi spre vornicul mirelui şi-l măsură trufaş din ochi, spunându-i:

— Mireasa noastră e o floare dinspre soare răsare, şi nu poate fi văzută oricând!

Vornicul mirelui nu se lăsă bătut:

— La voi mândra floare se ofileşte şi moare. Dar acum a venit Făt-Frumos dela Răsărit, să o ducă în grădina lui să dea rod, să fie de folos la norod!

— Gata, dă-ne drumul, nu mai ai ce să zici, te-a tăiat vornicul nostru în vorbă, strigă ascuţit o femeie. Vornicul miresei nu se clinti:

— Drumul la floare e ferecat şi nu poate fi străbătut fără apă vie luată dintr'un loc unde se bat flăcările între ele şi bufnesc aburi tunând!

— Ei spune şi tu aşa, că avem noi apă vie câtă-ţi trebue, întinse vornicul mirelui plosca cu rachiu de prune. Dar vezi să nu sorbi tare, că şapca din cap îţi sare! Vornicul miresei gâlgâi cu poftă, plescăi din buze şi strânse mâna vornicului mirelui, lăudându-l pentru apa vie bună; apoi pofti nuntaşii cu un gest larg să intre.

Tânăra mireasă eşi în prag. Ochii ei albaştri, puţin umezi, priveau spre mulţimea de nuntaşi care se apropiau. Intre ei, ea îl zări pe Ion şi inima îi tresări:

— Oare chiar aşa să fie, de azi voi porni pe o nouă cale a vieţii?

Gândurilor ei îi răspunseră pe neaşteptate, un grup de neveste care prinseră să cânte molcom şi tărăgănat:

Mireasa noastră cu flori,
Ia-ţi gândul dela feciori,
Şi ţi-l pune la bărbat,
Căci cu el te-ai măritat.

Mai la o margine începuse hora. Bătrâni cărunţi, încinşi cu şerpare, flăcăi cu mustăţi mijinde şi fete oacheşe, jucau cuprinşi de vârtejul ceardaşului.

Curtea era plină de lume. Aproape tot satul.

— Măi, dar multă omenire e aici — se miră Andriş.

— Păi aşa e acum în Luna, toţi cei care lucrăm în colectivă luăm parte la bucuria tinerilor.

Mai departe, strânşi în jurul lui Ionu Fördului, un gospodar şugubăţ, care povestea cine ştie ce întâmplare cu haz, câţiva bărbaţi închinau clondirele cu rachiu, şi râdeau sgomotos. Intre ei, Andriş îl zări pe Vasile Pop, ţinându-se de braţ cu Macarie Hedeşiu.

— Ii vezi — îi şopti Vasile lui Andriş — sunt cei mai buni prieteni din colectivă, iar înainte, pentrucă unul e român, celălalt, maghiar, îi învrăjbeau bogătaşii şovinişti: Cociş Pălăneţ şi alţii, de nu se puteau privi de ură.

Mireasa înaltă, frumos gătită, însoţită de nănaşă, ieşise în mijlocul nuntaşilor. Curtea şi grădina vuiau de cântece şi chiuituri. Femei maghiare şi românce, ţinându-se de braţ strigau tărăgănat:

Hei, mândru-i soarele'ntre stele
Dar mai mândru-i mirele.
Nici luceferii, nici luna
Ca mireasa nu-s niciuna.
I-i-i-iu, iu-iu-iu, iu-iu!

Andriş, îl zări pe preşedinte. Mergea în fruntea şuvoiului de nuntaşi care se îndreptau acum spre casa mirelui. Tânăra mireasă, îl ţinea strâns de braţ pe mirele înalt şi chipeş iar în urma lor, mergeau nănaşii.

La poarta casei mirelui, le ieşi în întâmpinare bătrânul Tocaci şi nevastă-sa. Ei o îmbrăţişară pe nora lor şi îi urară din toată inima fericire şi noroc!

In casele largi şi luminoase, mesele erau încărcate cu fel şi fel de bunătăţi, iar gazdele pofteau pe nuntaşi să intre. Socăciţele aduceau necontenit din bucătărie pe tăvi pahare şi sticle cu vin, fripturi şi cozonaci rumeni. In jurul meselor se aşezară nuntaşii. Tacâmurile sunau, paharele clincaneau, iar muzicanţii înstruneau pe viori cântecul: „Mulţi ani trăiască".

Mare veselie se încinse. Petreceau flăcăi şi fete. La o masă sta Rusu Dumitru, Hedeşiu Simion, Bot Dumitru şi Maier Ion, toţi flăcăi vrednici din brigada tineretului, prieteni buni cu mirele. Glumele nu mai conteneau, iar cântecele făceau să răsune împrejurimile până departe. Andriş şi Vasile Hedeşiu duseră paharele cu vin la buze, le umeziră în licoarea amăruie, plescăiră şi apoi strigară: „Să trăiască toată adunarea şi noroc la tinerii miri!". Andriş, după ce se ameţi puţin de cap, şi prinse curaj, se ridică şi închinând paharul către tinerii miri, le ură din inimă:

— Să vă fie casa plină de copii!

— Mulţumim, bade mulţumim! — răspunse mireasa îmbujorată, privind cu drag în ochii mirelui şi strângându-i-se la piept şopti:

— Ce vrei să fie, fată, da?

— O fetiţă cu părul auriu, ca al tău.

Mai vru să spună ceva, dar în clipa aceea mai mulţi nuntaşi strigară: „Să vă sărutaţi, să vă sărutaţi!"

După datina dela moşi şi strămoşi moştenită, la cererea nuntaşilor, tinerii miri se sărutară.

— Se iubesc tare după cât se vede — spuse Andriş.

Cel căruia i se adresase, îi povesti pe scurt cum s'a întors Ion Tocaci din armată şi muncind în aceiaşi brigadă cu Maria, s'au îndrăgit unul pe altul.

— Dacă au vrut să se căsătorească, nimeni nu a stat în calea fericirii lor — termină el.

Andriş era turburat. Glasul lui suna ciudat.

— „Prietene, dacă mă vei asculta, îţi voi povesti o întâmplare din tinereţea mea. Împlineam pe atunci 22 de ani. Fusesem mult timp plecat din sat şi m'am întors tocmai într'o sâmbătă seară, când era bal. Deodată, văd o fată înaltă, cu ochi negri, strălucitori, care dansa cu un ofiţer şi mă privea stăruitor. Fata cu care jucam eu îmi şopti:

„Să nu intri cumva în vorbă cu ea că o vei păţi rău. Ii vezi, îmi arătă un grup de 5 flăcăi, cel mai voinic, cu faţa lată, e Struţu Dronului. Se ţine scai de capul fetei. El e bogat, iar mama fetei vrea s'o dea cu de-a sila după el. Acum numai faptul că dansează cu ofiţerul acesta, îl face să nu se agaţe de ea.

Fără să dau vreo atenţie privirii fetei cu ochi negri am jucat mai departe. Când s'a sfârşit hora, am dus-o pe prietena mea la nişte fete şi luând de braţ pe doi flăcăi, prieteni buni, ne-am îndreptat spre ospătărie, să bem câte un pahar cu vin. Atunci fata cu ochii negri a venit drept la mine şi m'a luat de braţ.

— Nu mă cunoşti, nu-ţi aduci aminte de mine?

Ca printr'o ceaţă mi-au răsărit în faţa ochilor întâmplări de demult şi mi s'a părut că am mai zărit undeva aceşti doi ochi negri limpezi şi adânci. Să fie oare ea?

— Tu eşti, Margarita? — am întrebat eu.

— Eu sunt, Andriş, eu sunt — şi Margarita mă îmbrăţişă, îngropându-şi capul la pieptul meu.

In jurul nostru, se strânseseră o mulţime de oameni şi priveau emoţionaţi. Margarita se întoarse spre ei:

— E Andriş, prietenul meu din copilărie ce m'a scăpat din mâinile unor derbedei.

Intr'adevăr cu ani în urmă, se întâmplase cele povestite de Margarita. Eram la câmp cu vitele. Intr'o porumbişte din apropiere am auzit strigăte, vaete. Cu alţi trei prieteni de vârsta mea am dat năvală cu pietre într'acolo chemând şi pe oamenii care erau la lucru, într'ajutor. Huliganii s'au speriat şi au fugit, iar fata a scăpat teafără.

Pe Margarita am cunoscut-o din copilărie. Nu era zi în care să nu ne vedem. Părinţii ei însă nu priveau cu ochi buni prietenia noastră. Ea era româncă, iar eu maghiar şi sărac... Ca să ne despartă, au trimis-o pe Margarita la Târgu-Mureş, la nişte rude. I-am scris şi nu mi-a răspuns: rudele nu-i dădeau scrisorile. Ca să o uit, am plecat la Cluj. Iată, acum, o întâlnisem din nou pe Margarita. Mă ţinea strâns de mână. Toată lumea parcă era a noastră. Ne-am aruncat în vârtejul ceardaşului. Muzica parcă ne înălţa undeva sus de tot, unde eram numai eu şi Margarita, draga mea Margarita.

Cei cinci flăcăi, priveau chiondorâş. Unul din ei bălăbănindu-se, beat, îmi spuse: „Să ieşi afară, acum, altfel va fi rău de tine!" Veni şi Struţul Dronului. Margarita se puse între noi: „Să nu vă atingeţi cumva de el — i se adresă Struţului, că voi strica logodna... Mai rău vei face". Cuvintele ei îl făcură să se îndepărteze.

Am jucat până în zori. Odată cu lumea care a pornit spre casă, am plecat şi noi. Struţul s'a mai apropiat odată, dar o fulgerare din ochii Margaritei, l-a făcut să se îndepărteze din nou.

— Andriş, îmi şopti Margarita, ce dimineaţă frumoasă e astăzi, vreau s'o petrec numai cu tine. Vom avea timp după amiază să dormim.

Ne-am dus pe malul Someşului. In răsăritul soarelui, apele poleite parcă cu foc străluceau unduindu-se în mii de feţe. Iar în sălciile pletoase şi în ierburi, cântau în mii de graiuri păsărelele.

Stam culcat cu capul în poalele Margaritei. Imi cuprinsese obrazul în palme, mă privea adânc în ochi, apoi s'a aplecat asupra mea şi m'a sărutat. Era în sărutul acela adânc, tot dorul şi chinul anilor care ne-au despărţit.

— Margarita, vom fi de-acum încolo nedespărţiţi — i-am spus. Ochii ei se umplură de lacrimi.

— Sunt logodită Andriş! Mama vrea să mă căsătorească cu deasila, după Struţul Dronului.

— Nu te voi lăsa! Vom fugi la Cluj! Se va găsi undeva de lucru şi pentru noi ca să trăim.

Dar planul meu n'am apucat să-l văd cu ochii. Cum am ajuns în sat, m'a înşfăcat şeful de post, omul Struţului. Eram învinuit că am furat bijuteriile stăpânului meu din Cluj. Margarita m'a aşteptat câteva săptămâni. Părinţii stăruiau să se căsătorească:

— Dece să te mai gândeşti la Andriş, ei e sărac, e şi maghiar.

Pe Margarita o îneca durerea. Din ce se apropia nunta, tot mai mult se ofilea. Ca o seară înainte de nuntă, s'a dus la pădurícea din apropiere, şi acolo au găsit-o părinţii ei a doua zi dimineaţa. Işi curmase zilele.

Multe vieţi au fost pustiite din pricina asta...

In jurul lui Andriş veselia era în toi. Paharele erau mereu golite şi iar se umpleau. El încă nu sorbise nici o gură dintr'al doilea pahar. Badea Teodor Hedeşiu se apropie şi-i spuse:

— Bea Andriş, că este vin mult şi cântă-ne un cântec frumos!

De Andriş se apropiară lăutarii. Toţi îl ştiau bun cântăreţ.

— Am să vă cânt una de pe vremuri — şi glasul lui se revărsă tărăgănat, învăluit de tristeţe:

„Foaie verde din doi fagi!
Doi tineri s'or avut dragi,
Părinţii şi neamurile
Le-au stricat lor dragostile.
Ei de jele şi bănat
S'or dus şi s'or înecat.
...Din băiat a răsărit
Un brad mândru şi-a'nverzit,
Iară din fetiţă
O viţă,
Şi viţa s'a tot întins
Până bradul a cuprins.
Ca să vadă lumea toată
C'a fost dragoste curată".

Lăutarul începu apoi un cântec vesel din gospodăria colectivă.

— Aşa, strigă preşedintele ridicându-se. Veselie să fie. Să ridicăm paharele cu vin şi să'nchinăm în sănătatea tinerilor noştri, dragii de ei. Să se iubească, să trăiască fericiţi.

— Ca doi porumbei strigă lelea Măriuţa.

Muzicanţii cântau. Oamenii nu mai isprăveau urările între ei şi se îndârjeau aprig, ciocnind clondirele mai să le spargă.

— Hai noroc şi sănătate!

Preşedintele cum se făcu linişte îşi urmă iar firul vorbei:

— Meseni, dragi nuntaşi, e miezul nopţii, după datină e timpul să începem a arăta zestrea mirilor noştri, zestrea întregii gospodării colective.

Vornicul zdrăngăni steagul cu zurgălăi, iar spre masa mirilor prinseră a se perinda doi câte doi colectiviştii, care arătau zestrea pe care o vor avea mirii în gospodăria colectivă.

Hedeşiu Teodor, Ionu Lilichii şi Dumitru Virgului, aduceau pe braţe miei.

— Din turma noastră de oi şi de miei — spuse preşedintele.

Măriuţa lui Mitru Hozli, veni cu două perechi de puici: — Din mia noastră de păsări.

Munteanu Ion aduse grâu frumos pe o farfurie: — 2.200 kg. de grâu la hectar — strigă preşedintele.

Munteanu Ion ieşi afară şi aruncă farfuria cu grâu peste casă, să crească grâul înalt cât casa.

Zestrea miresei continua. Nuntaşii petreceau.

I. ANGHEL

★

★ ★

Pentruca oamenii muncii să poată cumpăra obiecte de îmbrăcăminte din lână şi bumbac bune şi eftine, muncitorii din fabricile de tricotaje depun multă străduinţă. In fotografie: tânăra Dinu Maria fruntaşe în producţie dela fabrica „Tânăra Gardă"-Bucureşti în timpul lucrului

★ ★

★

Fapte obişnuite în patria noastră

★ ★

Tineri din Valea Jiului învaţă carte

In şcoala de alfabetizare dela mina Lupeni urmează cursurile peste 460 de tineri care au venit în Valea Jiului să înveţe meseria de miner. Sunt aici tineri din toate colţurile ţării: din Dobrogea, de pe meleagurile Bistriţei, din Maramureş etc. Printre ei se află tineri ca Stelian Cătruna, Ion Timofticiuc, A. Bercea, Mihai Amariei şi alţii care până să vină în Valea Jiului nu ştiau nici numele să şi-l iscălească. Acum ei ştiu tot mai bine, cu fiecare zi ce trece, să citească şi să scrie.

Printre tinerii fruntaşi la învăţătură se numără şi Niţă Ion, Soare Petre, Săvoiu Constantin, Ciuroiu Ion, Ploscă Constantin, care deseori la ieşirea din şut, trec pe la clubul minei pentru a împrumuta cărţi şi broşuri.

Dragostea pentru învăţătură a tinerilor mineri din Valea Jiului care frecventează cursurile de alfabetizare este foarte mare, dovadă fiind şi frecvenţa, care este satisfăcătoare. S'au întâmplat şi cazuri când unii dintre cursanţi au lipsit dela cursuri fără niciun motiv, dar atunci au fost la timp criticaţi prin gazeta de perete ceeace i-a ajutat să se îndrepte. Organizaţia de bază U.T.M. a avut în această direcţie un rol educativ foarte mare. Ea i-a mobilizat pe tineri arătându-le importanţa şi frumuseţea învăţăturii.

Corespondent
VASILE POPESCU

Instituţii sanitare în raionul Vaslui

Grija pentru sănătatea oamenilor muncii constitue o preocupare permanentă a partidului şi guvernului. Astfel, numai în raionul Vaslui, din regiunea Iaşi, s'au înfiinţat în anii regimului de democraţie populară zeci de instituţii sanitare care asigură asistenţa medicală gratuită. In raion sunt 16 circumscripţii sanitare, 17 case de naştere cu 88 paturi, 8 staţionare pentru copii, 7 staţionare pentru adulţi cu 70 paturi, un dispensar pentru copii în comuna Ivăneşti, un spital unificat cu 60 paturi, în comuna Floreşti, un spital unificat cu 205 paturi în oraşul Vaslui, un sanatoriu T.B.C. cu 240 paturi, un dispensar T.B.C. şi altele. Aceste instituţii sunt deservite de un număr de 46 medici şi 205 cadre sanitare ajutătoare. Faţă de cei 11 medici şi puţinul personal ajutător sanitar care erau în acest raion în timpul regimului burghezo-moşieresc, datele de mai sus sunt grăitoare.

Astăzi mortalitatea infantilă a scăzut cu 12 la sută, iar malaria este aproape cu totul lichidată.

In raionul Vaslui, în afară de secţia de pediatrie (boli de copii) mai există 18 bucătării dietetice, 3 centre de lapte, 2 cămine de zi etc., toate bine dotate.

Deasemeni la spitalul unificat din oraşul Vaslui se construeşte un nou pavilion cu o capacitate de 100 paturi, pentru care a fost alocată suma de 1.500.000 lei.

Pentru anul 1954 sunt prevăzute şi alte realizări pe tărâm sanitar care vor contribui la îmbunătăţirea continuă a stării sănătăţii oamenilor muncii din raionul Vaslui.

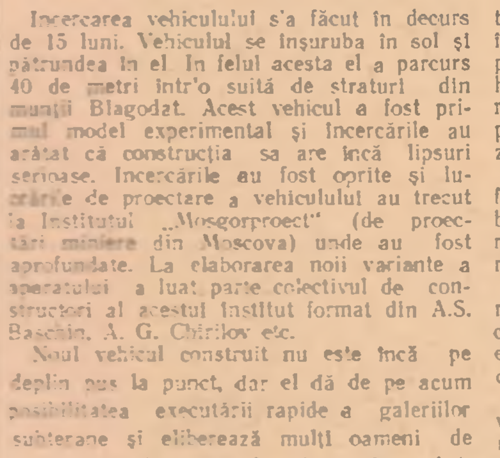
Corespondent
B. LAZAR

Colţul ştiinţei şi tehnicii

Vehiculul subteran

In mintea inventatorilor a apărut de mult o ideie interesantă: nu s'ar putea oare crea un mecanism închis în care să poată încăpea câţiva oameni şi aparate şi care, înşurubându-se în pământ, să se mişte liber în interiorul său? Un astfel de mecanism ar deschide perspective uriaşe pentru prospectarea şi extragerea substanţelor minerale utile, ar da indicaţii preţioase de ordin geologic, ar putea folosi la lucrări speciale de construcţii.

Practica imediată a dat un impuls hotărîtor în această direcţie. Inginerii şi tehnicienii sovietici şi-au pus problema creării unui mecanism care să fie utilizat la instalarea conductelor fără executarea de şanţuri. Acest mecanism urma să fie un vehicul subteran. Un grup de ingineri constructori, în frunte cu inginerul A.I. Trebelev, au trecut la elaborarea construcţiei unei asemenea maşini. Incă în anul 1937 A.I. Trebelev împreună cu alţi ingineri a propus crearea unui vehicul subteran, pe baza celor mai noi realizări ale savanţilor sovietici în domeniul teoriei tăierii, care să fie aplicat la exploatarea închisă a solurilor. Ideia vehiculului subteran a fost pusă în aplicare în anul 1946.

Incercarea vehiculului s'a făcut în decurs de 15 luni. Vehiculul se înşuruba în sol şi pătrundea în el. In felul acesta el a parcurs 40 de metri într'o suită de straturi din munţii Blagodat. Acest vehicul a fost primul model experimental şi încercările au arătat că construcţia sa are încă lipsuri serioase. Incercările au fost oprite şi lucrările de proectare a vehiculului au trecut la Institutul „Mosgorproect" (de proectări miniere din Moscova) unde au fost aprofundate. La elaborarea noii variante a aparatului a luat parte colectivul de constructori al acestui institut format din A.S. Baschin, A. G. Chirilov etc.

Noul vehicul construit nu este încă pe deplin pus la punct, dar el dă de pe acum posibilitatea executării rapide a galeriilor subterane şi eliberează mulţi oameni de munca grea la săpatul pământului. Astfel, dacă este necesar să se execute sub pământ o galerie pentru o conductă de gaze, pentru canalizare etc., vehiculul subteran se dovedeşte a fi mai productiv şi mai economic în comparaţie cu metodele obişnuite de lucru. Vehiculul subteran existent astăzi, sapă 12 metri galerie pe oră, pe când, cu metodele obişnuite de lucru un şanţ de asemenea lungime se execută în 24 de ore.

Prin metodele obişnuite pentru săparea unui şanţ ar fi nevoe de 80 de oameni, vehiculul este însă deservit numai de trei oameni: şoferul, mecanicul şi lăcătuşul.

Cu ajutorul vehiculului subteran se evită întreruperea drumurilor şi străzilor prin şanţuri adânci, care îngreunează transportul pe aceste căi.

Cum arată unul din tipurile vehiculului subteran şi cum funcţionează el?

Corpul vehiculului subteran seamănă cu un fus. El are două corpuri: unul exterior şi unul interior, unite între ele prin rulmenţi mari. In faţă se află dispuşi în formă de coroană cuţite din aliaj foarte dur. Cu ajutorul lor vehiculul subteran macină rocile, prefăcându-le într'un nisip fin. La spatele corpului vehiculului se află nişte aripioare şi coada. Rolul lor este de a se sprijini de pereţii formaţi şi să împingă maşina înainte.

Pământul tăiat şi afânat de cuţitele vehiculului trebue să fie „dat la o parte" pentru a face loc vehiculului subteran, care înaintează. Aceasta se realizează prin mişcarea corpului în formă de con al vehiculului, datorită căreia roca afânată este presată şi bătătorită formându-se astfel pereţii rezistenţi care nu se surpă. Când vehiculul întâlneşte un sol pietros, piatra fărâmiţată de cuţite este împinsă în spatele vehiculului cu ajutorul unor transportoare speciale ce se află pe corpul vehiculului. Din vehicul se pot lua probe de roci, se poate măsura lungimea stratului parcurs, se pot cunoaşte uşor condiţiile de zăcământ ale rocilor etc.

Maşina este prevăzută înăuntru cu tot confortul tehnic şi cu cele mai noi aparate de laborator, pentru probe rapide, iar cu ajutorul radioului se poate menţine legătura cu exteriorul.

Ideia creerii unui vehicul subteran a fost recunoscută ca justă, acum fiind în studiu crearea unui al treilea model de vehicul experimental, care să înlăture lipsurile descoperite la încercarea modelelor precedente.

Posibilităţile uriaşe care stau în faţa desvoltării ştiinţei şi tehnicei în U.R.S.S. permit să se afirme cu încredere că nu este departe ziua când o puternică coloană de vehicule subterane sovietice va pătrunde în adâncul pământului, ajutând să se scoată la iveală bogăţiile încă inaccesibile astăzi şi care ar contribui la îmbunătăţirea şi mai mult a vieţii oamenilor sovietici.

Deschiderea expoziţiei industriei locale la Cluj

In localul sfatului popular regional Cluj s'a deschis de curând expoziţia industriei locale, care cuprinde un variat sortiment de articole de larg consum.

Graficele şi panourile din expoziţie înfăţişează rapida dezvoltare pe care a luat-o industria locală în această regiune.

In ultimii 3 ani, producţia globală a întreprinderilor industriei locale a crescut de 3 ori. In cuprinsul regiunii funcţionează în prezent 14 întreprinderi de interes local cu un număr de 500 unităţi, care produc peste 700 sortimente de mărfuri de larg consum.

In standurile amenajate, întreprinderea „I. C. Frimu" din Bistriţa expune printre alte produse, fructe şi legume uscate, oţet de vin, marmeladă; întreprinderea „Bobâlna" din Dej expune diferite produse alimentare; întreprinderea „Steaua Roşie" Zalău, stafide preparate din struguri etc. Deasemeni, întreprinderea orăşenească din Turda expune mezeluri, diferite preparate din carne, precum şi numeroase articole de menaj, iar întreprinderea orăşenească din Cluj diferite conserve de legume, mobilier casnic ţărănesc, cuţite de masă, cărucioare pentru copii, aparate de ras.

Sunt expuse aici şi produse ale industriei locale de construcţii ca: plăci de teracotă, cărămizi, calupuri de piatră, precum şi obiecte de uz personal ca: portmonee, curele de ceas, obiecte de celuloid, planşete, ştergătoare, cerneală, instrumente muzicale; etc.

(Agerpres).

Din activitatea căminelor culturale

Aşa s'a construit căminul cultural

Intr'una din adunările populare care a avut loc în vara trecută, ţăranii muncitori din satul Pietraru, comuna Cozieni, regiunea Ploeşti, tineri şi vârstnici au hotărît ca, prin autoimpunere, să-şi ridice căminul dorit.

Sub îndrumarea organizaţiei de partid, munca a început deîndată. Paralel cu ridicarea construcţiei, în fiecare seară, după terminarea lucrului, tinerii făceau repetiţii în vederea pregătirii programului artistic pe care voiau să-l prezinte cu ocazia inaugurării căminului. O contribuţie de seamă la terminarea construcţiei a adus-o organizaţia de bază U.T.M. din comună. Dintre tineri s'au evidenţiat în muncă tovarăşii Bratu Ana, Posmagiu Constantin, Antonina Petrăneanu şi alţii.

De curând căminul a fost inaugurat. De atunci, el are o frumoasă activitate.

Realizările obţinute se datoresc în mare măsură şi tânărului Posmagiu Constantin, directorul căminului, care zi de zi se străduieşte să antreneze în activitatea căminului cultural tot mai mulţi ţărani muncitori.

Corespondent
TRAIAN PIETRARU

Echipa artistică a tineretului

In cadrul căminului cultural din Pleniţa, regiunea Craiova, îşi duce activitatea o echipă artistică formată din 30 de tineri.

Această echipă a luat naştere cu o lună în urmă, din iniţiativa comitetului raional U.T.M. Pleniţa. Deşi creată de curând are însă o bogată activitate. In fiecare duminică echipa se deplasează în comunele raionului, unde prezintă frumoase programe artistice, legate de actualitate. Astfel în ultima vreme echipa s'a deplasat în comunele Risipiţi, Oprişor şi Verbiţa.

Succesele obţinute de echipă se datoresc în bună măsură tovarăşului Dincă Mircea responsabilul echipei precum şi tovarăşilor Iliescu Traian şi Ignate Paula, care au depus multă străduinţă pentru ca programul artistic al echipei să fie la un nivel cât mai înalt.

Rezultatele frumoase obţinute până acum constitue pentru tinerii din echipă un imbold în munca lor de viitor. Ei se vor strădui mai mult ca până acum să ducă pe calea cântului şi a dansului, peste tot în satele şi comunele raionului, lumina culturii şi artei înaintate.

Corespondent
SILVIA NICOLAESCU

Prin raionul Focşani

Acum în serile de iarnă, când întunericul se lasă mai devreme, ţăranii muncitori se strâng la gura sobei sau în jurul mesei la căminele culturale şi citesc vreo carte, sau ascultă emisiunile la radio.

In ultimii trei ani, numărul căminelor culturale din raionul Focşani au crescut simţitor. Erau înainte doar 26 cămine culturale în raion — acum sunt peste 80. Ele au fost înzestrate cu biblioteci bogate şi majoritatea au şi aparate de radio şi chiar aparate de proiecţie. Peste 48 cămine culturale au fost înzestrate cu aparate de radio, iar în comunele Suvorov, Petreşti, Urecheşti, Câmpineanca şi Jariştea, căminele culturale au primit şi aparate de proiecţie. Deasemeni, bibliotecile au fost înzestrate cu peste 300 volume. Biblioteca din Gugeşti are peste 1000 volume — cele mai noi cărţi apărute. Inafară de acestea, prin grija secţiei culturale a sfatului popular raional, au luat fiinţă în Suraia, Jariştea ca şi în alte comune, biblioteci săteşti, care au fost înzestrate fiecare cu peste 1500 volume.

O activitate culturală deosebită pentru culturalizarea maselor duce şi biblioteca centrală raională. Ea cuprinde acum 13.600 volume faţă de 8000 volume cât avea acum doi ani. Şi cititori are mai mulţi. Faţă de acum doi ani, în anul trecut numărul lor a crescut cu aproape 300.

Din ce în ce mai mult, în acest raion, se manifestă o preocupare pentru desvoltarea activităţii culturale. Astfel, de curând, s'a alocat suma de 14.000 lei pentru cumpărarea de noi cărţi necesare bibliotecilor. In afară de aceasta, în oraşul Focşani, a luat fiinţă şi o orchestră care pregăteşte concerte pentru amatorii de muzică. Deasemeni, la casa de cultură din oraş, artiştii amatori şi dansatorii cei mai buni pregătesc frumoase programe artistice, piese de teatru pe care apoi le prezintă în faţa a sute de spectatori din oraş şi din raion.

Corespondent
I. NISTOR

Dorinţă împlinită

Ţăranii muncitori tineri şi vârstnici din comuna Gorneni, regiunea Bucureşti, doreau de multă vreme să aibă în comună un cămin cultural. Acum, dorinţa lor a fost îndeplinită.

In noul cămin ţăranii muncitori au vizionat un film documentar în legătură cu modul de îngrijire a vitelor, şi un altul despre lucrarea pământului după înaintate metode agrotehnice — filme prezentate de caravana cinematografică a sfatului popular regional.

Pe scena căminului cultural din Gorneni s'au mai prezentat şi frumoase programe artistice, ca şi conferinţe interesante. De exemplu, cu prilejul împărţirii veniturilor în gospodăria colectivă din comună, trei echipe artistice venite din Bucureşti, au desfăşurat la căminul cultural un bogat program artistic în faţa colectiviştilor şi ţăranilor muncitori.

In planul de activitate al acestui cămin cultural sunt prevăzute numeroase acţiuni menite să ajute şi mai mult la ridicarea nivelului cultural al ţărănimii muncitoare. Cu ajutorul tovarăşului Dragnea Nicolae, directorul căminului cultural, al tovarăşilor Marin Ionescu şi Nicolae Constantin, ca şi al celorlalţi ţărani muncitori care contribuie cu drag la bunul mers al căminului, căminul cultural din comună desfăşoară o tot mai rodnică activitate.

Corespondent
NICOLAE BALUŢOIU

Schimb de experienţă

In sala căminului cultural din comuna Măldăeni, raionul Roşiorii de Vede, s'a desfăşurat de curând un schimb de experienţă între echipele artistice ale căminelor culturale din comunele Măldăeni şi Măgureni. Cu acest prilej cele două echipe au prezentat frumoase programe artistice. Intregul program s'a bucurat de un binemeritat succes. Cei peste 450 ţărani muncitori care au participat au ascultat cu interes poeziile, cântecele şi au urmărit cu atenţie şi piesa de teatru „Uliul şi găina".

Pentru buna desfăşurare a acestui program au muncit cu multă însufleţire numeroşi tineri ca: Răduţ Gh., Ion Sbârcea, Minel Bizadea, Maria Mănăilă, Neagu Joiţa şi alţii, ajutaţi îndeaproape de directorul căminului cultural din Măgureni.

Pentru munca depusă, tinerii au primit diferite premii.

Căminul cultural din Măgureni, duce o rodnică activitate, prezentând cu regularitate diferite programe artistice în faţa ţăranilor muncitori. Acelaş lucru se poate spune şi despre căminul cultural din Măldăeni.

Corespondent
ALEXANDRU TURUIÇĂ

Viața U.T.M.

Celor mai buni, toată încrederea

Adunările de dări de seamă și alegeri sunt un minunat prilej de analiză a activității organelor și organizațiilor UTM.

Pentru a-și atinge într'adevăr scopul, adunările de dări de seamă și alegeri, trebuesc pregătite din timp și cu multă grijă, în așa fel încât să nu existe utemist care să nu fie frământat de această problemă. Iată dece biroul organizației U.T.M. din secția cazangerie a complexului „Grivița Roșie" din Capitală a desfășurat o largă activitate pentru îmbunătățirea muncii de organizație, pentru antrenarea în producție a tineretului, în cinstea alegerilor.

In fața tineretului, partidul a pus sarcini mari și de răspundere, cerându-i să contribue din plin la îndeplinirea cincinalului. In această privință organizația U.T.M. din secția cazangerie a obținut în cinstea adunării pentru darea de seamă și alegeri o serie de rezultate frumoase. In întrecerea socialistă au fost antrenați un număr de peste 65 de tineri. Deasemenea din ce în ce mai mulți utemiști și tineri aplică în munca lor metode sovietice. Cu ajutorul acestor metode brigăzile utemiste de producție își depășesc cu regularitate sarcinile. Astfel, tinerii din brigada utemistă stahanovistă condusă de tov Oprescu Florea (fotografia nr. 1) își depășesc planul de producție în medie cu 65 la sută. Toate acestea au făcut să crească simțitor aportul pe care tinerii dela cazangerie îl aduc la îndeplinirea planului de producție al secției.

Un rol deosebit de important în buna desfășurare a adunărilor generale îl au dările de seamă. De felul cum ele reușesc să analizeze problemele care frământă cel mai mult tineretul depinde în mare măsură buna desfășurare a adunărilor respective. Utemiștii vin la aceste adunări nu pentru paradă sau solemnități. Ei vin să analizeze propria lor activitate, să hotărască ce au de făcut pe viitor.

Pentru pregătirea adunărilor de alegeri membrii comitetului U.T.M. au fost repartizați pe organizații de secție. Secretarul comitetului U.T.M., tov. Ilie, care a răspuns de organizația de secție a cazangeriei, a dat un ajutor însemnat pregătirii adunării de alegeri.

Un sprijin prețios în pregătirea adunării generale l-a primit biroul organizației U.T.M. din secția cazangerie din partea organizației de partid, atât la întocmirea dării de seamă la care a fost consultat biroul organizației de partid, cât și la celelalte acțiuni de pregătire a adunării.

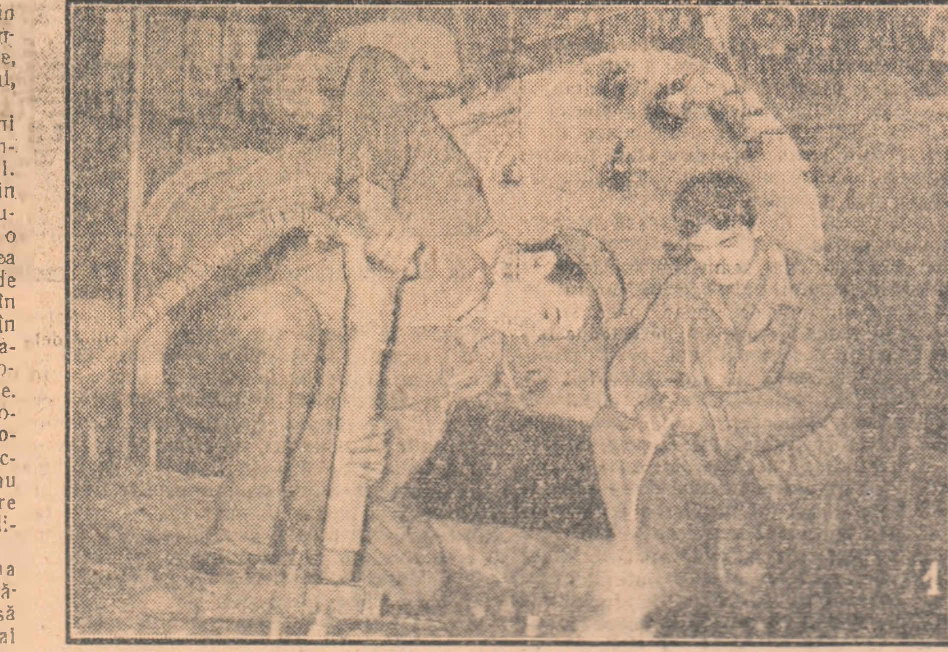
Pentru a întocmi o dare de seamă cât mai bună, biroul organizației U.T.M. din secția cazangerie a antrenat un colectiv larg de utemiști, format din stahanoviști, fruntași în producție, organizatori de grupe U.T.M. și alți tineri. In ședința lărgită de birou care s'a organizat în acest scop (fotografia nr. 2), utemistul Șerbănescu Constantin a prezentat o serie de complectări importante la darea de seamă, mai ales în ce privește contribuția adusă de tineret la îndeplinirea planului de producție al secției. Complectări interesante la darea de seamă a adus și fruntașul în producție Neagu Gheorghe, organizatorul de grupă Ignat Emilia și alții.

Intocmită în felul acesta, darea de seamă a reușit să cuprindă mult mai multe aspecte din activitatea tineretului din secția cazangerie și a constituit o bună bază pentru crearea unor discuții interesante.

A venit și ziua adunării generale.

...Sala era plină de tineri. Dela masa prezidiului, secretarul organizației U.T.M. a cerut utemiștilor să facă propuneri pentru alegerea unui prezidiu care să conducă lucrările adunării de alegeri. Și adunarea a început. După ce președintele prezidiului a pus la vot ordinea de zi, el a dat cuvântul secretarului pentru a citi darea de seamă.

Se făcea bilanțul muncii organizației U. T. M. și a biroului ei pe ultimele trei luni. Deaceea nici nu era de mirare atenția și încordarea cu care tinerii ascultau. In darea de seamă se vorbea aproape despre fiecare dintre ei. Unii își ridicau fruntea sus și simțeau cum li se îmbujorează obrajii de bucurie, iar alții își plecau rușinați capul. Câte unul își nota înfrigurat o anumită problemă ridicată de darea de seamă.

1

Darea de seamă a vorbit despre aportul pe care tinerii dela cazangerie îl aduc la îndeplinirea planului, despre felul în care ei participă la viața de organizație. Realizările nu erau puține. Au fost însă și slăbiciuni, și unele dintre ele destul de serioase, asupra cărora mulți tineri au avut de spus câte ceva.

2

Au început și înscrierile la cuvânt.

— Rezultate sunt, și despre ele s'a vorbit în darea de seamă — și-a început cuvântul Șerbănescu Constantin. Eu aș vrea însă să vorbesc de unele slăbiciuni existente în organizația noastră. Sunt mulți tineri în secție care și-au însușit bine meseria. Unii dintre ei au dat examenele necesare. Era firesc ca ei să fie încadrați într'o categorie de salarizare corespunzătoare calificării lor profesionale. Dar din neglijența conducerii secției acest lucru nu s'a făcut. In această privință — a arătat vorbitorul — are o vină și biroul organizației de secție U.T.M., care n'a sesizat acest lucru, dovedind astfel lipsă de interes față de nevoile materiale ale tineretului.

3

Pe tov. Simion Ion tinerii din secția cazangerie îl cunosc ca pe un pasionat alpinist. In cuvântul său el a vorbit despre modul defectuos în care biroul organizației de secție U.T.M. se ocupă de organizarea timpului liber al tinerilor și de problemele muncii sportive. El a accentuat în special pe excursiile care se pot face la munte, la care trebue antrenat tineretul.

Tov. Diaconu Mihai, a arătat că în cercul de aviație sportivă, din vina biroului organizației de secție, activează prea puțini tineri din secția cazangerie.

Și astfel discuțiile au continuat încă mult timp.

S'a trecut apoi la alegerea noului birou și a delegaților pentru conferința organizației de bază. Utemiștii au chibzuit îndelung asupra celor care urmau să fie aleși. Ei își dădeau seama că trebuiau aleși utemiștii cei mai capabili, cei mai conștienți care să fie în stare să conducă cu succes organizația de secție.

Tovarășul Oprescu, responsabil de brigadă, care a ținut în ultimul timp locul secretarului, era cunoscut bine de tineri: fruntaș în producție, un tânăr energic, gata oricând să se avânte cu tot entuziasmul în îndeplinirea unei sarcini, era unul dintre utemiștii cei mai nimeriți pentru a fi ales în noul birou. Deaceea tov. Enache Ion, când s'a trecut la propunerile de candidați, s'a ridicat și l-a propus pe tov. Oprescu. Propunerea sa a fost primită cu căldură de către utemiști (fotografia nr. 3). In acelaș fel au fost primiți și ceilalți candidați propuși pentru a fi aleși în birou.

In timp ce buletinele au fost bătute la mașină, președintele comisiei de numărătoare a voturilor a explicat tehnica votării. Apoi s'a trecut la vot.

Treptat, treptat, prin fața urnei de votare treceau tinerii. Prin vot secret și individual ei și-au ales cei mai buni tovarăși, care vor conduce de acum înainte munca organizației de secție. Ei și-au dat votul plini de încredere în munca viitoare a organizației, din ce în ce mai frumoasă, mai plină de conținut.

Un ropot puternic de aplauze a izbucnit după ce președintele comisiei de numărare a voturilor a anunțat rezultatul votării.

Când ședința a luat sfârșit, cei aleși în noul birou au fost înconjurați de tineri. Erau cu toții hotărîți să nu-și precupețească niciun efort pentru a face ca munca organizației lor să se îmbunătățească fără încetare.

P. ISPAS
R. COSTIN

Să antrenăm tinerii la practicarea patinajului

Sezonul sportiv de iarnă este în plină desfășurare. Pe patinoarele colectivului sportiv „Progresul I.T.B." din București, pot fi văzuți ore în șir, hocheiști în luptă pentru puc, patinatori trecând în viteză turnantele, sau tineri și copii care iau primele lecții de patinaj. Când noaptea învălue orașul, pe unul din patinoare, patinatorii care nu și-au terminat antrenamentul îl continuă în nocturnă.

Activitatea de pe patinoar este rezultatul unei munci intense pe care a desfășurat-o colectivul sportiv în perioada pregătirii sezonului sportiv de iarnă. Consiliul colectivului sportiv a luat din vreme măsuri pentru amenajarea patinoarelor. O atenție deosebită a acordat reînnoirii inventarului sportiv pentru acest sezon. Când a înghețat apa în patinoare, patinele erau deja montate pe bocanci, iar vestiarele pregătite, așteptau patinatorii. Totul a fost gata la vreme.

★

Zilele trecute pe unul din patinoare s'a desfășurat primul concurs al sezonului, pentru trecerea normelor de patinaj în cadrul complexului G.M.A.

Trei dintre concurenți purtau pe piept emblema asociației „Progresul", membri ai colectivului sportiv dela I.T.B. Numărul extrem de redus al concurenților dela I.T.B. a surprins pe organizatorii concursului.

— Cum se poate ca din peste 1000 de tineri dela I.T.B. să vină doar trei? Poate participă la concursuri organizate pe alte patinoare — au gândit unii. Realitatea însă era cu totul alta.

Consiliul colectivului sportiv (președinte tov. Vâlcu Constantin) neglijează de multă vreme atragerea tinerilor la practicarea patinajului, pregătirea lor pentru a-și trece normele G.M.A. la patinaj. In sezonul sportiv de iarnă al anului 1953, niciun membru al colectivului sportiv I.T.B. n'a trecut norma de patinaj din cadrul complexului G.M.A.

Dacă anul trecut activitatea secției de patinaj a colectivului sportiv a fost aproape inexistentă, nici în acest sezon nu s'a pus măcar problema îmbunătățirii ei simțitoare. Nepreocuparea față de antrenarea tinerilor la practicarea patinajului a avut ca urmare în primul rând faptul că mulți tineri ca: Mărgărit Remus, Constantin Ștefănescu nu au avut posibilitatea de a practica patinajul, așa cum doreau. Ca și mulți alții ei au fost pe patinoar de câteva ori, dar în ciuda faptului că există materiale sportive, ei nu le-au avut la îndemână. Pe patinoarul colectivului s'au antrenat doar patinatori începători, iar campionii ai țării au făcut frumoase demonstrații. Consiliul colectivului sportiv și organizația de bază U.T.M. n'au mobilizat un număr mare de spectatori, nefolosind un astfel de prilej pentru a deschide gustul tinerilor să învețe patinajul.

Colectivul sportiv nu are niciun patinator clasificat. In loc să atragă și să pregătească cu grijă elementele talentate la patinaj din rândul membrilor colectivului sportiv, consiliul colectivului sportiv a adoptat poziția greșită de a crește „rapid", chipurile, patinatori de performanță. Astfel, au fost aduși în rândurile colectivului sportiv studenți ai I.C.F.-ului ca Mircea Corșatea și alții. Pentru antrenorul G. Săndulescu este mult mai comod să se preocupe de patinatori mai vechi, gata pregătiți ca: Mihail Alexandrescu, Marius Stoicovici care nu-i dau atâta „bătaie de cap", decât să ducă o muncă permanentă și plină de grijă pentru atragerea și formarea de noi patinatori.

In ceeace privește antrenarea tinerelor fete la practicarea patinajului, situația-i aceeași. Doar câteva tinere sunt prezente din când în când pe patinoar, iar la concursuri, n'a luat parte încă niciuna. Tinerii au sesizat comitetului organizației de bază U.T.M. aceste lipsuri, dar acesta n'a luat încă nicio măsură. De câteva luni în comitetul organizației de bază U.T.M. nu există niciun tovarăș care să se preocupe de problemele muncii sportive.

Tovarășul Buia Savu — secretar al comitetului organizației de bază U.T.M. — nu cunoaște acțiunile întreprinse de colectivul sportiv. Despre acestea el află din ziare ca orice alt cititor.

E clar că în felul acesta nici nu poate fi vorba despre un ajutor dat de organizația de bază U.T.M. colectivului sportiv. Activitatea colectivului sportiv „Progresul I.T.B." desfășurată până acum în sezonul sportiv de iarnă, nu poate fi considerată ca o activitate rodnică. Dacă pe patinoare sunt patinatori care se antrenează, asta nu înseamnă că ei vor deveni „peste noapte" patinatori de performanță, iar numărul lor nu va crește fără osteneala consiliului colectivului sportiv și a organizației de bază U.T.M. Colectivul sportiv „Progresul I.T.B." trebue să-și îndrepte cu toată seriozitatea atenția spre antrenarea tinerilor la practicarea patinajului. Impreună cu organizația de bază U.T.M., trebue să înceapă să desfășoare o largă muncă de popularizare a patinajului în rândurile tineretului. Este necesar să nu mai fie amânată de pe o zi pe alta activizarea secției de patinaj care trebue să constitue motorul activității pe acest tărâm.

Odată organizat biroul secției de patinaj, îndrumat de colectivul sportiv și sprijinit de utemiști cu sarcini precise din partea comitetului organizației U.T.M., trebue să fie atrași în activitatea secției tineri dornici să practice această ramură sportivă. O atenție deosebită trebue să fie acordată antrenării fetelor la practicarea patinajului. Antrenorul colectivului, G. Săndulescu, trebue să fie îndrumătorul cel mai de seamă al tinerilor patinatori, atât pentru cei care fac primii pași pe ghiață, cât și pentru cei avansați. Munca lui poate fi ajutată de patinatorii fruntași care, fără îndoială, vor împărtăși cu dragoste tinerilor din experiența lor.

Numărul tinerilor care vor cuceri în anul acesta insigna complexului G.M.A. gradul I și II, depinde în mare măsură de numărul aspiranților care vor trece cu succes normele de patinaj în acest sezon. E datoria organizației de bază U.T.M. să folosească cele mai eficace metode de muncă, pentru mobilizarea tinerilor pe patinoar.

Colectivul „Progresul I.T.B." care are mari posibilități pentru desfășurarea unui bogat sezon de patinaj, trebue să-și îmbunătățească curând activitatea în direcția antrenării tinerilor la practicarea acestei plăcute și folositoare ramuri sportive de iarnă.

V. RANGA

Intâlnirea delegației femeilor olandeze cu femeile din Capitală

In cadrul unei adunări însuflețite care a avut loc vineri după amiază în sala Consiliului Central al Sindicatelor din b-dul general Magheru, femeile din Capitală s'au întâlnit cu delegația femeilor olandeze care ne vizitează țara.

Adunarea a fost deschisă de tov. Elena Horea, vicepreședintă a Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Capitalei.

In cuvântul său, Elsina Van Goerts, responsabila organizației de femei din regiunea Arnhem, conducătoarea delegației femeilor olandeze, a scos în relief lupta femeilor olandeze, alături de celelalte organizații progresiste din țara lor, împotriva manevrelor reacțiunii îndreptate spre pregătirea unui nou război.

Mergând acasă, a spus în încheiere vorbitoarea, vom povesti despre tot ce am văzut în R.P.R., despre ceeace se poate face într'o țară unde statul apără interesele poporului. Tot ce am văzut în țara voastră ne întărește și ne ajută sa luptăm și mai hotărît pentru apărarea păcii în lume.

A vorbit apoi Dora Bunghener, responsabila organizației de femei din regiunea Tust.

A luat cuvântul apoi tov. Maria Săvulescu, membră a comisiei de femei de pe lângă Sfatul Popular al Capitalei.

Adunarea s'a desfășurat în spiritul puternicei solidarități dintre femeile din țara noastră și femeile din întreaga lume, în lupta pentru pace.

Consfătuirea pe țară a cadrelor de conducere ale școlilor profesionale

Vineri la amiază s'au încheiat lucrările primei consfătuiri pe țară a cadrelor de conducere ale școlilor profesionale și ale școlilor de pe lângă fabrici și uzine din sistemul rezervelor de muncă.

La consfătuire au participat peste 300 de cadre de conducere.

In cursul zilei de joi au avut loc discuții asupra raportului prezentat de tov. Pop Petru, director general adjunct al Direcției Generale a Rezervelor de Muncă din Ministerul Invățământului.

In încheierea lucrărilor, acad. I. Murgulescu, ministrul Invățământului a analizat rezultatele obținute până acum de școlile rezervelor de muncă și a arătat sarcinile care stau în fața cadrelor didactice din aceste școli, precum și măsurile ce trebuiesc luate pentru îmbunătățirea muncii. (Agerpres).

Lucrările Sesiunii anuale a Secției de Științe Tehnice și Chimice a Academiei R. P. R.

In zilele de 18—20 ianuarie a. c. s'au desfășurat lucrările Sesiunii Secțiunii III — Științe Tehnice și Chimice — a Academiei R.P.R.

La lucrări au participat academicieni și membri corespondenți ai Academiei R.P.R., colaboratori științifici ai Institutelor Tehnice și Chimice ale Academiei R.P.R. din București, Cluj, Iași și Timișoara, ai Institutelor de Cercetări departamentale, delegați ai Ministerelor industriale și din întreprinderi, etc.

In prima zi a lucrărilor Sesiunii a fost citit în ședință plenară raportul de activitate al Secțiunii pe anul 1953 și planul de cercetări științifice pe anul 1954, întocmit de acad. I. S. Gheorghiu. Raportul a fost supus unor dezbateri largi la care au luat parte peste 90 de specialiști (la dezbaterile generale și în subsecțiile de specialitate) printre care acad. N. Profiri, acad. Raluca Ripan, prof. C. D. Nenițescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., prof. M. Bercovici, membru corespondent al Academiei R.P.R., prof. C. Dinculescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Politehnicii din București, prof. N. Teodorescu, conf. R. Bogdan, ing. Suciulescu, prof. Al. Lupu, etc.

In afară de ședința plenară, lucrările Sesiunii au continuat în ședințe pe subsecții de specialitate, prezentându-se în total 68 comunicări din care 20 de mecanică aplicată, 9 din domeniul metalurgiei, 11 comunicări de energetică, 28 din științele chimice.

Astfel în domeniul mecanicii aplicate, prof. Dumitru Dumitrescu a prezentat lucrarea „Distribuția vitezelor în mișcarea turbulentă a unui lichid greu cu suprafață liberă": conf. N. Tipoi „Soluția generală a ecuațiilor hidrodinamice ale lubrificației"; conf. T. Oroveanu „Aripa de rezistență indusă minimă în prezența unui suflu de secțiune circulară"; conf. A. Froimescu și conf. M. Weisemberg „Grinzi principale pentru poduri din beton precomprimat"; conf. P. Ioanid „Asupra turațiilor critice ale turbomașinilor"; conf. Eugen Stănescu „Studiul rezistenței pământului la fundațiile de piloți sub sarcina verticală statică"; ing. M. Mișcu „Extinderea problemei de torsiune" etc.

In metalurgie, prof. Tr. Negrescu „Desulfurarea fontelor de prima fuziune"; prof. Al. Lupu și colaboratorii au făcut o comunicare despre „Vâscozitatea sgurilor dela topirea minereurilor din regiunea Baia Mare"; ing. T. Dumitrescu „Obținerea de fonte cu grafit nodular aliate cu siliciu"; conf. M. Ispas „Reducerea minereurilor de fier limnite și siderite din R.P.R." etc.

Din domeniul energeticei s'au prezentat: prof. M. Marinescu și ing M. Popov „Bazele energetice ale teoriei mașinilor cu inductanța variabilă și acțiune prin precursiune"; prof. T. Tănăsescu „Transferul și propagarea energiei electromagnetice cu aplicații la linii și mașini electrice"; conf. Apetrei Constantin „Reglarea automată a vitezei hidroagregatelor de putere mică și mijlocie"; ing. P. Dimo „Cauza supertensiunilor interne în rețelele cu neutrul izolat"; ing. Saphier, ing. A. Vasilescu, ing. V. Pimsner „Studiul teoretic al compresorului funcționând cu gaz metan" etc.

Printre comunicările de chimie menționăm: acad. Gh. Spacu și C. Gheorghiu „Noi metode de separarea cuprului de molibden și dozarea acestor elemente"; acad. R. Cernătescu și colectivul „Metode de analiză polarografică a Fe, Cu, Pb, Cd, și Zn din minereuri complexe și concentrate plumboase, zincoase și cuproase"; acad. Raluca Ripan și conf A. Duca „Studiul condensării acizilor molibdenici sub acțiunea acidului azotic prin metoda conductometrică"; prof. C. V. Gheorghiu și colectivul „Contribuțiuni la studiul substanțelor cu acțiune antituberculoasă"; conf. O. Solomon „Contribuțiuni la studiul mecanismului de formare al ciclo-octo- tetraenei din acetilenă sub presiune"; prof. C. D. Nenițescu membru corespondent al Academiei R.P.R., prof. Serban Tițeica, Viorica Ion „Mecanismul reacțiunilor de alchilare al inelului aromatic. Condensarea benzen-sulfonatului de benzil cu hidrocarburi aromatice"; prof. C. N. Ionescu, membru corespondent al Academiei R.P.R. și colectivul „Contribuțiuni la chimioterapia tuberculozei. Prepararea hidrazidei acidului izonicotinic pornind dela melasă" etc.

(Agerpres).

Cronica muzicală

„Dama de pică" pe scena Teatrului de Operă și Balet al R.P.R.

M. Păun

De curând, Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. și-a deschis stagiunea în noul său local, prezentând în premieră, una din cele mai renumite tragedii din istoria muzicii, opera „Dama de Pică" în 3 acte (7 tablouri) de Piotr Ilici Ceaicovschi.

Scrisă pe libretul fratelui său, Modest Ceaicovschi, după nuvela cu acelaș nume a lui A. S. Pușchin, „Dama de pică" a fost montată pentru prima oară la Petersburg în 7 decembrie 1890, anul creării ei.

Incă din tinerețe marele compozitor clasic rus s'a simțit atras de creația de operă. Concepția adânc democratică a compozitorului în ceeace privește acest gen muzical se vede în cuvintele spuse de el: **„Opera te aduce în contact direct cu lumea, face ca muzica ta să devină accesibilă nu numai unor cercuri ci, în condițiuni prielnice, întregului popor... Pe de altă parte, opera are avantajul că-ți dă posibilitatea să vorbești maselor".**

Cea mai mare parte a muzicii lui Ceaicovschi, instrumentală, simfonică, de operă sau balet, are la bază o adâncă semnificație: lupta omului cu forțele vrăjmașe care se opun fericirii lui. Adeseori, aceasta îi apărea compozitorului ca un destin implacabil. Trăind într'o perioadă în care regimul autocrat țarist desfășura o opresiune sălbatică, genialul compozitor nu a putut rămâne indiferent față de soarta oamenilor, față de aspirațiile lor firești; în acelaș timp nu a putut să nu ia atitudine împotriva orânduirii sociale care nu permitea înfăptuirea acestor aspirații. Aci își are isvorul tragismul operelor lui Ceaicovschi și nu în anumite „predispoziții" înăscute, așa cum căuta să-l înfățișeze muzicologia burgheză. Tema aceasta a destinului apare deosebit de semnificativ în ultimele sale simfonii. In ultima sa simfonie, a VI-a, „Patetica", tema destinului se opune temei luminoase a vieții. Dealungul celor patru părți ale lucrării, aceste forțe opuse se ciocnesc într'un dramatism puternic, momente de veselie reținută înfățișează victoria temporară a eroului, ca apoi din nou el să fie răpus. Aceeaș luptă, aceleași izbânzi și acelaș sfârșit tragic întâmpină și eroii operei „Dama de pică".

Hotărît să scrie operă pe subiectul dramei lui Pușchin, Ceaicovschi a adus acesteia modificări corespunzătoare concepțiilor sale, fără să-i denatureze însă sensul, la fel cum mai înainte procedase cu „Oneghin". Compozitorul spunea adesea că el nu reproduce subiectele, ci le folosește doar ca bază.

In ce constau aceste modificări? In primul rând Ceaicovschi scoate în prim plan dragostea dintre Herman și Liza, dramatizând-o puternic, acesteia opunându-se bătrâna contesă deținătoarea „tainei" celor trei cărți câștigătoare. Contesa, în concepția lui Ceaicovschi, este exponenta acelor forțe vrăjmașe de care aminteam, din cauza cărora tinerii eroi nu pot să-și înfăptuiască năzuințele.

Herman, care în nuvela lui Pușchin era după însăși spusele autorului „om fără morală și fără credință", ahtiat după jocul de cărți, în operă ne apare ca un erou pozitiv, un suflet chinuit care tinde și este obsedat să învingă greutățile ce-i stau în calea fericirii sale. Compozitorul îl compătimește și nu se ferește să arate acest lucru. El spunea că în momentul în care a terminat opera, când Herman se sinucide, a izbucnit în plâns față de soarta acestui ofițer sărac. Liza este o tânără fată rusă care nu cunoaște decât două căi: dragostea sau moartea. In persoana ei Ceaicovschi creează un adevărat model de femee rusă, asemănătoare cu Tatiana din „Eugen Oneghin".

Geniul lui Ceaicovschi se manifestă cu o deosebită forță în caracterizarea muzicală a personagiilor. Prin muzica sa el reușește să contureze minunat cele două lumi care sunt înfățișate în operă; mai mult: să contureze fiecare personaj în parte cu ajutorul limbajului muzical. Ariile, recitativele, duetele, corurile, caracterizează în mod deosebit de sugestiv situațiile dramatice precum și psihologia personagiilor. In uvertura operei sunt expuse cele două teme contrastante a soartei și a dragostei, teme care vor apare ca idei conducătoare sau leit-motive în tot cuprinsul operei, în atmosfera pe care o cere desfășurarea acțiunii. Orchestra în această operă are un rol deosebit de important în caracterizarea situațiilor și nu un simplu rol de acompaniament.

In întreaga operă se simte legătura lui Ceaicovschi cu cântecul popular rus și cu romanța epocii. In afară de intonații ale cântecului popular de care este pătrunsă întreaga muzică a operei, întâlnim citate chiar două cântece populare ruse în tabloul II și VI.

Pentru a înfățișa în mod veridic epoca celei de a doua jumătăți a secolului XVIII, compozitorul folosește procedeul adesea întâlnit în muzica realistă, numit stilizare, care constă în crearea de melodii specifice epocii respective. Așa sunt de pildă romanța Polinei, pastorala, aria contesei sau cântecul lui Tomschi. Deasemeni, sunt înfățișate în chip plastic de către compozitor, furtuna și marșul tinerilor soldați, (tabloul I) sau atmosfera încăperii de cazarmă (tabloul V).

★

La București, opera „Dama de pică" a fost pusă în scenă sub îndrumarea regizorului sovietic V. G. Ciucov. Preocupat de a da viață ideilor care stau la baza operei și nu de a face din aceasta un „concert costumat", regizorul a creat un spectacol convingător, de o înaltă ținută artistică. Spectatorul nu are niciun moment impresia că se află în fața unei estrade de concert pe care își dau concursul diverși cântăreți sau dansatori, ci trăește fiecare moment al acțiunii dramatice, participând cu tot sufletul la acțiunea de pe scenă.

Pentru realizarea spectacolului au fost atrase forțele cele mai valoroase ale Teatrului de Operă și Balet. Fiecare rol este deținut de câte doi sau chiar trei interpreți, ceeace creează posibilități de reliefare a trăsăturilor eroilor prin prizma personalității diferite a fiecărui cântăreț. Cât de diferite și totodată cât de veridice sunt interpretările date eroinei principale a operei — Liza — de către sopranele Dora Massini și Ioana Nicola — artiste emerite ale R.P.R. Dacă cea dintâi realizează în mod deosebit demnitatea sufletească și exprimă în modul cel mai nuanțat evoluția sentimentelor Lizei, cealaltă interpretă pune în evidență gingășia, puritatea morală a eroinei, creând o luminoasă imagine a unora dintre cele mai frumoase trăsături ale femeii ruse. Acelaș principiu just al distribuirii mai multor actori în acelaș rol a făcut posibilă evidențierea interpretării profund dramatice de o puternică trăire sufletească pe care o dă tenorul Garbis Zobian personagiului Herman. Cântărețul P. Ștefănescu Goangă (artist al poporului), Zenaida Pally, (artistă emerită a R.P.R.), Șerban Tassian, Alexandru Enăceanu, reușesc deasemenea să scoată în evidență caracterul personagiilor interpretate.

O caracteristică de seamă a interpretării așa cum a fost realizată în spectacolul cu „Dama de pică" o constitue preocuparea evidentă la o serie de actori de a îmbina organic cântul cu jocul scenic. Cântărețul de operă trebue să-și pună toate resursele vocale și scenice de care dispune, în slujba întruchipării eroului căruia este chemat să-i dea viață. Regizorul și artiștii au știut să îmbine adesea specificul operei, care cere un anumit convenționalism (în operă posibilitățile de mișcare sunt mult mai reduse decât în teatru) cu necesitățile artei dramatice în care se cere multă mișcare, acțiune. De îmbinarea acestor elemente, condiționată de desfășurarea subiectului, depinde în mare măsură reușita unui spectacol de operă. Prin munca dusă cu actorii, regizorul a reușit să dea în numeroase episoade ale operei o justă rezolvare acestei probleme. In momentul în care cântă arii, interpreții, deși constrânși de specificul operei la o mare economie de mișcări, se străduesc totuși să dea o caracterizare complexă eroului, caracterizare pe care o realizează nu numai cu mijloacele cântului dar și prin întreaga atitudine scenică. In acele împrejurări în care actorii nu trebue să cânte sau au de intonat recitative, regia a căutat să realizeze o mai mare mobilitate scenică, menită să creeze imaginea veridică a conflictului dramatic al operei. In această ordine de idei este interesant de relevat felul în care a fost împletită mișcarea scenică a interpreților cu muzica operei. Prin extraordinara plasticitate a muzicii sale, Ceaicovschi dă posibilitate din plin atât regizorului cât și actorilor să deducă logic din muzica tocmai acele mișcări care pun în lumină un anumit sentiment, un anumit impuls lăuntric. Din corespondența care există în special între partea orchestrală a operei și jocul actorilor îți poți da seama că anumite mișcări și atitudini n'au fost impuse în mod artificial, ci izvorăsc firesc din însăși muzica operei, care indică nașterea, creșterea sau stingerea unui sentiment, mișcările caracteristice ale unuia sau altuia din personagii într'o anumită împrejurare. In scena morții contesei, de pildă, (rol interpretat alternativ de Maria Moreanu și Maria Snejina artistă emerită a R.P.R.), se vede din plin rezolvarea pozitivă a acestei probleme. Expresia feței, gesturile exprimând prăbușirea fizică a contesei se leagă nemijlocit de sublinierea muzicală a operei.

O importanță mare au în acest spectacol corul, baletul și figurația. In operă se obișnuia ca toate acestea să constitue doar un element decorativ, străin de acțiune, fără vreo legătură cu desfășurarea dramatică. Cu totul altfel se întâmpla în „Dama de pică". Ansamblul, care contribue la dezvoltarea acțiunii dramatice, la crearea impresiei că drama eroilor se petrece pe un fond social real, este viguros pus în valoare. In ultimul tablou de pildă, jucătorii de cărți sunt cu toții impresionați de suma uriașă pe care mizează Herman, apoi când acesta se sinucide, pe fața tuturor se citește durerea, cu toții participă la această nenorocire. Interesant realizată este și scena plimbării în parc (primul tablou) care arată ingeniozitatea cu care regizorul a știut să folosească ansamblul în așa fel încât el să nu apară nediferențiat ca o masa amorfă, ci viu și individualizat.

La reușita spectacolului își dau contribuția în bună măsură, corul (maestru de cor G. Kulibin) și baletul (maestru de balet Anton Romanovschi — maestru emerit al artei din R.P.R.) Deasemeni, un important aport la reușita spectacolului în reliefarea atmosferei epocii îl aduc decorurile foarte bogate și expresive ale lui W. Siegfried (maestru emerit al artei din R.P.R), precum și costumele realizate de Cella Voinescu. Celelalte mijloace (lumină, recuzită și alte instalații moderne de care dispune noua clădire a Teatrului de Operă și Balet) au permis regizorului să realizeze o monumentală montare a operei.

Sunt unele lipsuri în spectacol care își au origina fie în lipsa unei suduri generale care se capătă adesea într'un timp mai îndelungat, fie în prezența la unii cântăreți a unor rămășițe ale vechiului mod de interpretare în operă, rigid și lipsit de autenticitatea vieții. Astfel, preocupați de a emite just sunetele, unii interpreți uită lucrul cel mai important: trăirea rolului. Nici cântul nu este întotdeauna melodios, curgător, la înălțimea cantilenei ce stă la baza muzicii lui Ceaicovschi. Cu tot progresul pe care l-a înregistrat în arta sa interpretativă, valorosul tenor Dinu Bădescu (Herman) mai păstrează încă unele maniere vechi de interpretare. Gesturile sale sunt adeseori stereotipe, mecanice, nu dezvălue un anumit conținut lăuntric. Mergând pe linia unei atitudini vocale și scenice naturale, subordonate acțiunii dramatice, trăirii artistice autentice a frământărilor eroului, artistul va putea să-și îmbunătățească incontestabil interpretarea.

Montarea operei „Dama de pică" constitue un eveniment de mare importanță în viața artistică a țării noastre. Ea deschide stagiunea primului teatru liric din țară, într'un local nou și înzestrat cu mijloace tehnice perfecționate. Oamenii muncii, tineretul iubitor de operă așteaptă dela talentatul colectiv al Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. noi realizări, corespunzătoare forțelor de care dispune și condițiilor strălucite pe care le are la dispoziție.

A 30-a comemorare a morţii lui V. I. Lenin

VARŞOVIA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

Poporul polonez cinsteşte profund amintirea lui Vladimir Ilici Lenin, marele întemeietor al Partidului Comunist şi al primului stat socialist din lume. La 20 ianuarie, a avut loc în clădirea teatrului polonez de stat din Varşovia o şedinţă solemnă de doliu organizată de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, consacrată comemorării a 30 de ani dela moartea lui V. I. Lenin.

La şedinţă au participat membri ai Biroului Politic, ai Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi membri ai guvernului Republicii Populare Polone în frunte cu Boleslaw Bierut, membri ai consiliului de stat, în frunte cu Alexandr Zawadski, preşedintele consiliului de stat, Konstantin Rokossovski, mareşal al Poloniei, G. M. Popov, ambasadorul U.R.S.S. în R. P. Polonă, reprezentanţi diplomatici ai ţărilor de democraţie populară, activul de partid din Varşovia şi oameni ai muncii din capitala Poloniei.

Raportul în legătură cu comemorarea a 30 de ani dela moartea lui Vladimir Ilici Lenin a fost prezentat de Edward Ochab, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

★

SOFIA 22 (Agerpres). — Agenţia Telegrafică Bulgară transmite:

La 21 ianuarie a avut loc la Sofia adunarea solemnă de doliu, consacrată comemorării a 30 de ani dela moartea lui V. I. Lenin.

La adunare au asistat conducători ai Partidului Comunist Bulgar şi ai guvernului în frunte cu Vâlko Cervenkov, precum şi M. F. Bodrov ambasadorul U.R.S.S. în R. P. Bulgaria. Raportul cu privire la comemorarea a 30 de ani dela moartea lui V. I. Lenin a fost prezentat de Raiko Damianov membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Bulgar şi vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri.

Adunarea a adoptat cu însufleţire o telegramă adresată C.C. al P.C.U.S.

★

PRAGA 22 (Agerpres). — CETEKA transmite:

In seara zilei de 21 ianuarie a avut loc la Praga o adunare solemnă de doliu consacrată comemorării a 30 de ani dela moartea lui Vladimir Ilici Lenin.

La adunare au fost de faţă Antonin Zapotocky, preşedintele Republicii Cehoslovace; membrii guvernului în frunte cu Vilem Siroky, prim ministru; Antonin Novotny, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist Cehoslovac, ambasadorul U.R.S.S. în Cehoslovacia, A. E. Bogomolov, precum şi reprezentanţii diplomatici ai ţărilor de democraţie populară.

In cadrul adunării, Ladislav Stoll, membru al C.C. al Partidului Comunist Cehoslovac şi ministru al şcolilor, a prezentat raportul despre comemorarea a 30 de ani dela moartea lui V. I. Lenin.

★

SHANHAI 22 (Agerpres). — TASS transmite:

Potrivit ştirilor sosite din Tokio la 21 ianuarie a avut loc adunarea solemnă de doliu, consacrată comemorării a 30 de ani de a moartea lui V. I. Lenin. Adunarea a fost organizată de Partidul Comunist din Japonia. Raportul a fost prezentat de M. Tanaka membru al organului central de conducere a Partidului Comunist. După raport a fost prezentat filmul „Lenin în anul 1918".

Declaraţia lui Wilhelm Pieck, preşedintele R.D. Germane

BERLIN 22 (Agerpres).—A.D.N. transmite: In legătură cu apropiata conferinţă dela Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri, preşedintele Republicii Democrate Germane, Wilhelm Pieck, a făcut următoarea declaraţie:

„Intregul popor german salută din toată inima convocarea apropiatei conferinţe a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru mari puteri. Fiecare este liber să aştepte conferinţa în felul său, dar toţi germanii care îşi iubesc poporul şi patria speră că conferinţa celor patru mari puteri îi va apropia de marele ţel naţional: încheierea unui tratat de pace, restabilirea unităţii, deplina suveranitate şi independenţă a unei Germanii cu adevărat democratice şi iubitoare de pace. Această dorinţă uneşte covârşitoarea majoritate a poporului german. Acest ţel corespunde voinţei naţiunii.

Există totuşi alte forţe, interesate în înarmare, într'un nou război, forţe care din această cauză s'au pronunţat până acum în general împotriva unei conferinţe între cele patru puteri.

In Germania occidentală purtătorul de cuvânt şi reprezentantul acestor militarişti şi imperialişti este dl. Adenauer, şeful guvernului federal dela Bonn. A trecut aproximativ o jumătate de an decând la 11 iunie 1953 el a declarat făţiş că o conferinţă a celor patru puteri nu este o cale spre restabilirea unităţii Germaniei, ba mai mult, a calificat-o drept riscantă. El intenţionează să creeze cu orice preţ, inclusiv cu preţul menţinerii şi adâncirii dezmembrării Germaniei, un nou wehrmacht ca parte componentă a aşa numitei „armate europene". Deaceea, încă cu zece zile înainte de conferinţa celor patru puteri, guvernul Adenauer, încălcând Constituţia, a adus în discuţia Bundestagului chestiunea introducerii serviciului militar obligator. Acesta este un joc primejdios care poate duce poporul nostru la pieire. El are scopul de a împiedica unificarea paşnică a Germaniei şi de a crea noi relaţii de încordare în situaţia internaţională, a cărei deslegare printr'un război european ar transforma în mod inevitabil patria noastră germană într'o zonă a pârjolului şi pustiirii. Interesele vitale ale poporului german impun prin urmare poporului german să-şi aducă partea lui de contribuţie la cauza înţelegerii reciproce între marile puteri şi a slăbirii încordării internaţionale. Acest lucru poate fi realizat cel mai bine prin stabilirea înţelegerii reciproce între germani. Poporul nostru trebue să înţeleagă că existenţa şi viitorul lui [illegible] dacă se va lăsa din nou împins pe calea care în decursul unei generaţii a dus de două ori la catastrofă. Apropiata conferinţă a celor patru puteri oferă posibilitatea de a deschide întregii Germanii o altă cale, calea spre o pace îndelungată. In acest scop trebue demascate manevrele tuturor forţelor militariste vechi şi în pofida tuturor maşinaţiunilor, trebue să fim pătrunşi de acel element comun care uneşte astăzi pe toţi germanii iubitori de pace. Nu trebue admis ca imperialiştii străini care nu văd în poporul german şi în tineretul lui decât carne de tun ieftină pentru aventurile lor militare, să folosească în scopurile lor egoiste divergenţele interne ale germanilor. Deaceea, pătruns de sentimentul răspunderii naţionale, adresez din nou în ajunul conferinţei celor patru mari puteri tuturor compatrioţilor din răsăritul şi apusul patriei noastre chemarea de a depune eforturi pentru a obţine o înţelegere reciprocă între germani, ca interesele vitale ale poporului german să fie cu adevărat reprezentate. Prima revendicare comună a tuturor germanilor este următoarea: la conferinţa celor patru mari puteri, poporul german trebue să-şi spună cuvântul prin intermediul reprezentanţilor invitaţi, ai Republicii Democrate Germane şi ai Republicii Federale.

Poporul german aşteaptă dela cele patru mari puteri ai căror miniştri de afaceri externe se întrunesc la conferinţa dela Berlin să înţeleagă cererile sale întemeiate. După aproape nouă ani dela terminarea războiului, poporul german are tot dreptul să fie ascultat la o conferinţă la care se discută problema germană. Cererea ca Republica Democrată Germană şi Republica Federală să fie reprezentate la conferinţa celor patru mari puteri nu trebue înţeleasă în sensul că cele două reprezentanţe ar putea formula revendicări şi păreri diferite sau chiar contradictorii. Deaceea, este necesar ca în interesul întregului popor german, reprezentanţii Republicii Democrate Germane şi ai Republicii Federale să tindă spre realizarea unui punct de vedere unitar — al întregii Germanii. Germanii iubitori de pace au tot temeiul să ceară aplicarea principiilor cuprinse în acordul dela Potsdam, deoarece aplicarea lor eliberează poporul nostru de imperialismul şi militarismul însetate de răzbunare şi acordă unei Germanii unite garanţia unei păci trainice. Aplicarea acestui acord creează totodată garanţia dezvoltării unor raporturi de bună vecinătate bazate pe încredere între poporul german şi toate popoarele vecine. In locul continuării cursei înarmărilor, va începe o colaborare paşnică în folosul tuturor popoarelor europene.

Celelalte măsuri prevăzute în acordul dela Potsdam cum sunt plata reparaţiilor, restricţiile impuse industriei germane de pace şi comerţului exterior, datoriile externe legate de război şi ocupaţie, au şi fost desfiinţate pentru Republica Democrată Germană şi vor fi desfiinţate şi pentru Germania occidentală atunci când puterile occidentale vor face o declaraţie mărinimoasă de renunţare similară cu cea făcută de Guvernul Sovietic cu prilejul tratativelor din 22 august 1953 cu Delegaţia guvernamentală a Republicii Democrate Germane. Aceasta poate deasemenea fi o chestiune comună a reprezentanţilor ambelor părţi ale Germaniei. Toate aceste considerente m'au îndemnat ca în ajunul conferinţei celor patru puteri să adresez următoarea chemare tuturor oamenilor iubitori de pace şi oamenilor politici, deputaţilor şi conducătorilor de stat din apusul patriei noastre care sunt conştienţi de răspunderea ce le revine: să ne unim toate puterile pentru ca, în ciuda tuturor piedicilor, să netezim calea spre înţelegerea reciprocă între reprezentanţii iubitori de pace şi cu sentimente patriotice ai celor două părţi ale Germaniei. Să creăm în întreaga Germanie o atmosferă de înţelegere şi pace. Să renunţăm la tot ceeace ne desbina şi să reţinem tot ceeace ne uneşte. Atunci vom izbuti să vedem pe reprezentanţii invitaţi din răsăritul şi apusul patriei noastre aşezaţi în jurul aceleiaşi mese — masa conferinţei şi a înţelegerii reciproce. Atunci va fi înfăptuită înţelegerea reciprocă între toţi germanii în aşa fel încât reprezentanţii Republicii Democrate Germane şi Republicii Federale să reprezinte împreună şi cu demnitate la conferinţa celor patru drepturile vitale ale poporului german.

Atunci, Germania unită, democrată şi independentă va trece dela starea de [illegible] şi dezmembrare naţională, la o stare de adevărată libertate şi pace trainică".

Agenţia France Presse despre consfătuirea „experţilor" puterilor occidentale

PARIS 22 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum se ştie, în cea de a doua jumătate a lunii decembrie 1953, a avut loc la Paris o consfătuire a „experţilor" puterilor occidentale la care a participat şi un reprezentant al guvernului Adenauer, şi care fusese convocată în scopul stabilirii unei poziţii comune a celor trei puteri occidentale la apropiata conferinţă dela Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai S.U.A., U.R.S.S., Angliei şi Franţei. In cadrul consfătuirii dela Paris, care s'a ţinut între 16 şi 21 decembrie, aceşti „experţi" au discutat — potrivit relatărilor presei — toate problemele importante care vor putea fi ridicate de cele trei puteri occidentale la conferinţa dela Berlin a celor patru miniştri. Acest lucru relese îndeosebi din informaţiile publicate de ziarele vestgermane, franceze şi altele. Ziarul francez „l'Information" scria, de pildă, că „lucrările desfăşurate de aceşti experţi oglindesc în toate privinţele politica pe care America... va trebui să o urmeze la Berlin, obligând Londra şi îndeosebi Parisul să sprijine această politică". Consfătuirea dela Paris a „experţilor" celor trei puteri nu a putut să nu provoace critica cercurilor iubitoare de pace ale opiniei publice. In legătură cu aceasta, acum, în preajma deschiderii conferinţei miniştrilor afacerilor externe, se fac încercări de a prezenta lucrurile astfel ca şi cum raportul elaborat de această consfătuire a „experţilor" ar fi un document fără importanţă.

Este caracteristică în această privinţă informaţia transmisă de agenţia France Presse, în care se afirmă că „la conferinţa dela Berlin niciunul din miniştrii de afaceri externe ai celor trei puteri occidentale nu va fi legat de raportul întocmit de experţii lor în luna decembrie cu privire la pregătirea politică a conferinţei reprezentanţilor celor patru puteri". Raportul „experţilor" afirmă agenţia, nu este considerat astăzi decât o „expunere doctrinară cu caracter general, susceptibilă de o interpretare destul de largă". Incercările agenţiei, însă, de a nega caracterul separatist al hotărîrilor adoptate de consfătuirea „experţilor" nu au reuşit, cu atât mai mult cu cât însăşi agenţia France Presse declară în aceeaşi informaţie că cei trei miniştri occidentali „vor avea ocazia să se înţeleagă, printre altele, şi asupra acestei probleme, în cursul tratativelor preliminare prevăzute pentru 23 şi 24 ianuarie".

Noi amănunte despre răpirea prizonierilor de război coreeni şi chinezi

KAISUNG 22 (Agerpres). — China Nouă transmite:

După cum s'a anunţat, la 20 ianuarie trupele indiene au început predarea ilegală către autorităţile militare ale părţii americane a prizonierilor de război coreeni şi chinezi din lagărul dela Tonjanni. După cum s'a aflat, predarea s'a terminat la miezul nopţii.

In timpul predării, peste 80 de prizonieri de război, riscându-şi viaţa, au cerut să fie repatriaţi. Agenţii lisînmanişti şi gomindanişti au încercat în fel şi chip să-i împiedice. Acest fapt desvălue cu o nouă forţă criminalul plan american de a reţine cu forţa pe prizonierii de război.

Predarea a avut loc într'o atmosferă de intimidare a prizonierilor de război de către agenţii şi forţele armate ale părţii americane. In zori, agenţii au arborat pe gardurile de sârmă ghimpată din toate sectoarele steaguri ale Statelor Unite, precum şi ale clicilor lui Li Sîn Man şi Cian Kai-şi. Agenţii au anunţat prin radio că trupele americane se află în apropiere de lagăr şi au ordonat prizonierilor să iasă în grupuri de câte cinci oameni. In acelaşi timp, lisînmaniştii şi ciankaişiştii care acţionau în interiorul lagărului, înarmaţi cu bastoane de cauciuc şi cuţite, grăbeau pe prizonierii de război ordonându-le să stropească cu benzină toate lucrurile pe care nu le iau cu ei şi să le dea foc. La instigarea agenţilor au fost arse mesele şi scaunele, încălţămintea de cauciuc, documente, etc. Deasupra lagărului dela Tonjanni s'au ridicat nori de fum.

De dimineaţă, deasupra zonei demilitarizate au zburat avioane şi helicoptere americane. Agenţii ciankaişişti care se aflau în lagăr au spus prizonierilor de război: „Avioanele americane ne vor însoţi până la Taiwan!".

Soldaţii americani şi lisînmanişti, care patrulau în zona dintre lagăr şi linia sudică de demarcaţie, s'au folosit de un radiotelefon portativ pentru a ţine legătura cu agenţii din lagăr şi au intimidat pe prizonierii de război, ameninţându-i cu armele.

Această „predare" ilegală a prizonierilor de război reprezintă de fapt răpirea lor forţată în masă.

Rezoluţia Comisiei neutre de repatriere

KAISUNG 22 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 21 ianuarie, Comisia neutră de repatriere a adoptat cu majoritate de voturi o rezoluţie în care atrage atenţia părţii americane că „eliberarea prizonierilor de război coreeni şi chinezi va constitui o violare a acordului de armistiţiu din Coreea". Această rezoluţie pentru care au votat reprezentanţii polonez, cehoslovac şi indian din comisie, dovedeşte pe deplin că trecând pe prizonierii de război în situaţia de persoane civile, la 22 ianuarie, partea americană va săvârşi un act ilegal şi va încălca în mod flagrant acordul de armistiţiu.

Reprezentanţii suedez şi elveţian au votat împotriva acestei rezoluţii.

Infrângeri ale adepţilor „armatei europene" în parlamentul francez

PARIS 22 (Agerpres). — Numeroase comisii ale Adunării Naţionale Franceze au ţinut la 20 ianuarie şedinţe în cadrul cărora au fost alese birourile acestor comisii. Este semnificativ faptul că aceste alegeri s'au desfăşurat sub semnul aprecierii atitudinii fiecărui om politic faţă de „armata europeană".

După cum subliniază ziarele democrate, candidaţii partidului M.R.P. (mişcarea republicană populară), cei mai zeloşi adepţi ai „armatei europene", au căzut în alegerile pentru birourile unor serii de comisii parlamentare. In schimb, socialistul Daniel Mayer, cunoscut prin atitudinea sa ostilă faţă de tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană", a fost ales în unanimitate preşedinte al comisiei pentru afacerile externe a Adunării Naţionale.

Membrii partidului M.R.P. au desemnat pentru funcţia de vicepreşedinte al comisiei pe Coste-Floret, adept al „armatei europene". Totuşi a fost ales „independentul" Bardoux, care s'a pronunţat împotriva „armatei europene".

Ca preşedinte al comisiei pentru muncă a fost ales Caillet (Uniunea democrată şi socialistă a rezistenţei), deasemenea adversar al „armatei europene"; preşedinte al comisiei pentru problemele pensiilor a fost reales radicalul Badie. Candidaţii M.R.P. desemnaţi pentru aceste două funcţii nu au fost aleşi.

Preşedinte al comisiei pentru apărarea naţională a fost reales generalul Koenig, iar locţiitori ai lui au fost aleşi socialistul Capdeville şi „independentul" Deboudt. Toţi aceşti trei oameni politici au luat atitudine împotriva „armatei europene".

Opinia publică democratică apreciază alegerile pentru birourile comisiilor Adunării Naţionale ca o nouă victorie a adversarilor înarmării Germaniei occidentale.

Funeraliile lui Boris Gorbatov

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

La 22 ianuarie, locuitorii Moscovei l-au condus pe ultimul său drum pe cunoscutul scriitor sovietic Boris Gorbatov, care a decedat la 20 ianuarie în vârsta de 46 de ani.

La Casa centrală a scriitorilor unde a fost aşezat sicriul cu corpul neînsufleţit al decedatului au venit să-i aducă ultimul omagiu scriitori sovietici de seamă, oameni ai culturii şi artei, muncitori şi funcţionari ai întreprinderilor din Moscova, reprezentanţi ai opiniei publice. Au fost rostite cuvântări consacrate memoriei lui Boris Gorbatov.

Boris Gorbatov a fost înmormântat la cimitirul Novo Devicie.

Note de drum

Prin Germania occidentală

Una din numeroasele manifestaţii ale patrioţilor vest-germani împotriva politicii revanşarzilor dela Bonn

Din fereastra trenului se vedeau până departe câmpiile Westfaliei, lucrate cu grijă. Pe drumuri mai forfoteau şi în burniţa rece a lui decembrie carele ţăranilor, trase de cai puternici. Trenul trecea în goană pe lângă sate străvechi, cu case temeinic durate din piatră, cu curţi largi înconjurate cu ziduri înalte ca nişte metereze, pe lângă oraşe înegrite de fumul care se revarsa în valuri dese din coşurile nenumăratelor fabrici. Ori încotro îţi îndreptai privirea, fremăta şi pulsa munca harnică a unui popor muncitor. In zilele când întreaga omenire aşteaptă cu speranţe înoite conferinţa dela Berlin a miniştrilor de externe ai celor patru mari puteri, aceste semne ale dragostei poporului german pentru munca paşnică sunt izvoare de noi nădejdi.

Dar în curând îţi dai seama că în Germania occidentală sunt unii oameni cărora munca paşnică, dorinţa de linişte, pace şi securitate a poporului german nu le este pe plac.

Era o dimineaţă rece, cu pâcle albăstrii când trenul trecu zăngănind peste podul Rinului. Acceleratul se opri gâfâind în gara Düsseldorf, prima mare gară germană după frontiera olandeză, pe importanta linie a Rinului, care porneşte dela Tilburg, din şesul străbătut de nenumărate canale ale Olandei, printre serele în care dorm adăpostite de frigul umed milioanele de lalele care vor acoperi în timpul verii aceste întinderi.

In hala imensă a gării Düsseldorf fumul amar al locomotivelor se amestecă cu pâcla subţire, rece, a iernii. Călătorii se desmorţesc plimbându-se pe peron, se îngrămădeau în jurul bufetelor cu cafea „ersatz", deasupra cărora ţipă stridente reclamele de Coca-Cola, simbol al prezenţei „civilizaţiei americane". Lângă o tutungerie zărim ghişeul unei vânzătoare de ziare. La loc de frunte un ziar îşi etala titlul „Die Deutsche Soldatenzeitung" (Ziarul soldaţilor germani)! Nu ştiu de ce, dar dela prima aruncătură de ochi ziarul îmi făcu impresia că ar fi ca un SS-ist beat. Intr'adevăr, nu-i lipsea nici faimoasa cruce de fier, imprimată, de-o şchioapă, lângă titlu. Luarăm fiţuica în mână cu grijă, ca pe un exploziv periculos. Dar vânzătoarea, o femee grasă, cu părul gălbui dând într'un sur murdar, ne privea nepăsătoare, numărând mărunţişul. Apoi întrebă:

— Calendarul nu-l doriţi? Şi îmi întinse un volum destul de gros, purtând pe copertă imaginea unui cavaler medieval, cu obrăzarul [illegible] lăsat peste ochi, cu gura încrâncenată. Peste imagine trec literele gotice ale titlului: „Der Deutsche Soldatenkalender, 1954" (Calendarul soldatului german, 1954)...

Trenul gonea spre Köln, şi în depărtare [illegible] furnale şi coşuri de uzine. Răsfoim ziarul cu cruce de fier care gemea de articole fasciste, de planuri şi îndemnuri revanşarde. Intr'o pagină se face reclamă pentru cărţile potrivite pentru a fi „cadouri de crăciun". Iată câteva titluri: „Legiunea pierdută" de Leon Degrelle [illegible] fascist al Belgiei, „Amintirile unui soldat" de feldmareşalul Heinz Guderian, „Trupele SS în luptă" de generalul SS Paul Hausser, „Soldat până în ultima zi" de mareşalul Kesselring... Frumoasă galerie de criminali de război. „Oferiţi cadouri de crăciun" — ar spune Pristanda.

Cobor pe jumătate fereastra şi arunc, în ploaia care s'a pornit, afară, fiţuica făcută mototol. Singurul german care călătoreşte în compartimentul nostru ne priveşte calm, cu faţa [illegible]. Răsfoiesc calendarul [illegible] de cavaler medieval. Citesc [illegible] o rubrică intitulată „Faptele glorioase ale trecutului". Iată câteva dintre ele:

30 Ianuarie (1933) Hitler devine cancelar al Reichului.

11 Martie (1938) — Wehrmachtul intră în Austria.

15 Martie (1939) — Wehrmachtul pătrunde în Cehoslovacia.

14 Iunie (1940) — Wehrmachtul intră în Paris.

Şi aşa mai departe. Nimic însă despre armatele zdrobite la Stalingrad, despre milioanele de germani care au îngrăşat câmpiile Europei. Nimic despre sfârşitul lipsit de glorie al führerului...

Mă gândeam cu mâhnire: în Germania occidentală sunt departe de a fi dispărut forţele întunericului care au făcut ca într'un timp de 45 ani (1900-1945) Germania să irosească cel puţin 20 de ani pentru pregătirea războaielor şi 10 ani pentru purtarea acestor războaie, care au făcut ca în două războaie Germania să piardă 8 milioane de oameni şi să se umple de mutilaţi. Oraşele Westfaliei îşi înălţau în depărtări coşurile uzinelor. In stânga şi în dreapta satele fremătau şi ele de activitate. Dar efortul acesta harnic şi febril nu-mi mai părea atât de paşnic. Căci în dosul acestor uzine, oraşe şi sate se proiectează umbra întunecată a [illegible]: capitaliştii şi junkerii germani, generalii hitlerişti ai lui Hitler.

Germanul care şedea pe locul din faţă continua să ne privească liniştit. Era un bătrânel cu părul alb dar cu faţa încă tânără, plină de energie, cu haine destul de modeste dar îngrijite. E probabil profesor sau medic. Se uită o clipă la calendarul pe care-l ţineam pe genunchi şi-mi spuse deodată:

— Mi se pare că sunteţi străin...

Apoi, la răspunsul meu afirmativ, zâmbi îngândurat:

— Văd că vă miraţi de cele ce vedeţi. Noi nu ne mai mirăm de nimic. Nu ştiţi poate că la noi se cheltuesc în scopuri militare în fiecare minut 30.000 de mărci... Apoi adăugă privind pe fereastră: Iar pentru ocrotirea sănătăţii se cheltuesc o marcă şi 77 pfenigi de om pe an... Nu vă daţi seama ce trist e acest lucru... Eu, de pildă, sunt medic. In districtul meu 17% din copiii aflaţi în primul an şcolar sunt grav bolnavi. Sănătate satisfăcătoare nu au decât 19%... Ce se va mai întâmpla dacă politica reînarmării şi revanşei va continua?...

Ceeace te izbeşte din prima clipă în oraşele Germaniei occidentale e contrastul extraordinar dintre luxul nebun al exploatatorilor şi afaceriştilor şi mizeria cumplită a maselor muncitoare. Pretutindeni vitrinele gem de mărfuri de lux, de cele mai extravagante toalete de mătase şi nylon, de bijuterii strălucitoare, de produse exotice de lux, dela nuci de cocos la languste, de băuturi cu preţuri exorbitante. Dar în faţa vitrinelor trec, alături de câţiva ghiftuiţi cu buzunarele doldora de bani, oameni îmbrăcaţi sărăcăcios cu feţe întunecate.

Acesta e secretul „refacerii economice" a Germaniei occidentale, a „minunii dela Bonn" vestite cu toate surlele şi chimvalele propagandei de către presa atlantică.

Căci în realitate „minunea dela Bonn" este ceeace populaţia Germaniei occidentale numeşte „Herrnherschaft", adică stăpânirea domnilor. Un om de afaceri ne spunea zâmbind cu cinism:

— Minunea dela Bonn? E într'adevăr minune că profiturile magnaţilor industriei au crescut colosal. De exemplu profiturile în industria metalurgică s'au triplat faţă de 1936. Ele erau în 1936 de 500 milioane mărci, în 1951 de 1 miliard de mărci, iar în 1953 de un miliard şi jumătate de mărci. Dar nu e nici o minune pentru populaţia largă. Majoritatea locuitorilor câştigă sub 100 de mărci la lună... Femeile primesc la muncă egală salarii cu 40% mai mici decât bărbaţii. Şi oamenii trăesc în permanenţă cu teama zilei de mâine, ameninţaţi de concediere. Căci pe străzi aşteaptă 3 milioane de şomeri şi e uşor să găseşti braţe de muncă ieftine.

Intr'adevăr, alături de restaurantele, hotelurile şi barurile de lux ale protipendadei, în oraşele vest-germane găseşti la tot pasul semne ale mizeriei. Pe străzi nimeni nu se mai miră întâlnind bărbaţi tineri, în plină putere, purtând pe piept şi pe spate tăbliţe: „Sunt medic. Caut de lucru. Primesc orice slujbă". Şi alţi oameni cu tăbliţe, zeci de oameni cu tăbliţe: muncitori calificaţi, ingineri, profesori, funcţionari. Trei milioane de şomeri se svârcolesc zi de zi pentru o slujbă, pentru o bucată de pâine.

Şi, în acelaşi timp, mişună pe străzi cerşetorii. Copilaşi desculţi, cu obrazul scofâlcit, întind după pomană o mână pală: în Germania occidentală sunt trei milioane de orfani şi multe milioane de copii de şomeri. Sute de mii de invalizi rătăcesc pe străzi. Peste trei milioane de văduve, 12% din populaţia feminină a Germaniei occidentale se zbat pentru a-şi asigura, lor şi copiilor lor, o bucată de pâine. Zeci de mii dintre ele sunt împinse de nepăsarea regimului, în mlaştina prostituţiei sau a cerşetoriei.

Şi — mai presus de toate — „minunea dela Bonn" înseamnă pentru populaţia muncitoare a Germaniei occidentale teamă şi nesiguranţă, groază de viitor. Isteria războinică pe care o aţâţă clica lui Adenauer, urmând pilda stăpânilor ei americani, sădeşte în inimi teama zilei de mâine. „Ameninţarea că mâine poate va reîncepe totul, masacrul şi bombardamentele şi comunicatele de război, e înnebunitoare — ne spunea un german. Cum să poţi dormi liniştit când ştii că Ruhrul e din nou un arsenal militar, că se reface concernul militar al lui Thyssen, că fumegă din nou coşurile uzinelor de armament ale lui Krupp? Credeţi că ştirea că acum concernul „Messerschmidt" e din nou gata să înceapă producţia de avioane militare e pentru noi un calmant?"

Neliniştea aceasta, teama zilei de mâine, e foarte răspândită în Germania occidentală. Un preot care asistase de curând la congresul eclesiastic dela Hamburg ne povestea că pastorul elveţian Walther Lüthi a relatat la congres cum un german cu care vorbise în tren îi spusese disperat:

— Dacă te opreşti din timp în timp, pe-o clipă, ca să te gândeşti, o întrebare îţi chinue mintea: Ce faci? De ce alergi din zori până'n noapte? Şi nu găsesc răspuns la această întrebare. Viitorul e atât de negru încât nu merită să te mai sbaţi.

★

Dar cei mai buni dintre oamenii din Germania occidentală nu se lasă copleşiţi de nelinişti, de pesimism. Ei ştiu că toate necazurile care apasă asupra Germaniei occidentale se datoresc lacheilor germani ai Wall Streetului, lui Adenauer şi clicii sale. Ei ştiu că Adenauer nu e decât omul de paie al monopoliştilor germani, al concernului electric Rin Westfalia, al băncii Oppenheim-Pferdmenges, al trustului de aviaţie Junkers şi că miniştrii săi sunt aidoma cancelarului lor. Deaceea ei se ridică cu putere împotriva clicii dela Bonn. Este îndeobşte cunoscută această luptă. Se ştie că numărul celor care au votat în Germania occidentală în cursul referendumului popular împotriva tratatelor militariste se ridică la 15 milioane. Un ziarist francez care a trăit după război cinci ani în Germania occidentală a constatat în cadrul unei anchete că nici chiar dintre foştii soldaţi nu sunt decât 10-12% cei care doresc remilitarizarea. Se cunoaşte deasemenea curajul cu care muncitorii, sindicaliştii şi tineretul german luptă împotriva tratatelor militariste, pentru reglementarea paşnică a problemei germane prin unificarea ţării şi încheierea unui tratat de pace cu un guvern democratic al întregii Germanii.

★

Trenul aleargă prin valea Mosellei, râul care vine de departe, din munţii Vosgi, din apropierea frontierei dintre Franţa şi Elveţia şi străbate Alsacia peste care s'au revărsat vuind furtunile atâtor războaie, străpunge frontiera franco-germană şi curge molcom către Coblenz, unde se varsă în Rin. Trenul a lăsat în urmă turnurile străvechi ale Coblenzului şi Rinul care s'a desluşit încă o vreme în lumina lină a amurgului ca un uriaş balaur de argint răsucit leneş sub pâcle viorii. Acum aleargă printre dealuri blânde, acoperite de vii, pe lângă sate liniştite cu acoperişuri de ţigla roşie, cu hanuri ademenitoare, în pivniţele cărora dorm vinurile vestite ale regiunii, pe lângă oraşele zâmbitoare. Dar în această regiune zâmbitoare 154.607 gospodării ţărăneşti, mai mult de jumătate din totalul gospodăriilor, au sub 2 hectare de pământ, având în total 106.108 hectare. In acelaşi timp 594 de moşieri deţin 195.294 hectare. In fruntea lor se găsesc nazişti inveteraţi cum sunt: contele Franz Egon von Fürstenberg, contele Iosef von Schaesberg-Thannheim-Krickenberg, ducele von Armber, şi alţii.

Nu e astfel de mirare că mii de ţărani din această regiune, ca şi din alte regiuni ale Germaniei, au emigrat în anii de după război pentru a furniza braţe de muncă ieftine în America de Sud, în Australia, în Canada.

Trenul trece prin gări de orăşele, dintre care cele mai multe poartă urmele războiului, pe peronul cărora se plimbă îngâmfaţi soldaţii poliţiei militare americane, cu căşti cât nişte ceaune, cu pistolul uriaş lovindu-le coapsa. Coca-Cola, generalii hitlerişti şi poliţia militară americană: iată simbolurile regimului lui Adenauer.

Pe bancheta din faţă a vagonului de dormit corespondentul unui ziar burghez din Franţa, care se întoarce dintr'o lungă călătorie din Germania occidentală, îşi mângâie cu drag sticla de coniac. Mişcarea a devenit aproape automată; îşi toarnă, goleşte paharul şi priveşte îngrijorat sticla în zarea ferestrei. Imi observă privirea şi zâmbeşte:

— Trebue s'o golesc până la frontieră... vameşilor noştri nu le place să aduci băutură străină în Franţa...

Şi într'adevăr, se luptă voiniceşte cu sticla până o deşartă. După ce o aruncă pe fereastră găseşte timp să se uite lung în zare, unde se târăsc încet tancuri grele americane. Apoi ne priví cu ochi tulburi şi grăi:

— Aştia nu-i mai slăbesc pe nemţi... Dacă le trebuie militărie, apoi o şi primesc pe săturate..

Şi după o clipă adăugă:

— Uite, eu vin dela Baumholder, din Renania. Precum ştiţi, desigur, e cel mai important „Training Camp" (centru de instrucţie) american din Europa... Imense terenuri de aterizare, uriaşe depozite subterane de benzină şi explozibile; oraşe-fantomă în care se fac exerciţii de lupte de stradă. In blocurile albe, construite pentru 65.000 de oameni sunt acum 30.000 de soldaţi. Şi în umbra acestor blocuri e tupilat orăşelul: Baumholder. Are trei mii de locuitori. Iţi închipui cum i-au înnebunit pe bieţii nemţi? Nu-ţi poţi închipui! La orice oră din zi şi din noapte urue convoaie de tancuri, bubue tirul tunurilor, şueră avioanele.. Şi'n după-mese, mii de soldaţi se năpustesc asupra orăşelului, flămânzi de distracţii.. Iţi poţi închipui că şi copiii ştiu ce-i aia prostituţie... Apoi să vezi balamuc, cum numai într'un sat năpădit de mii de soldaţi beţi poate fi... Aici violul e o glumă şi crima o nimica toată... Cine scapă c'o bătae să fie fericit...

Trenul se apropie de frontieră. La nord, R.D. Germană, un popor muncitor, harnic şi dornic de muncă paşnică freamătă pe câmpuri, în uzine, în biblioteci, în laboratoare. Azi încă pe şoselele Germaniei occidentale urue tancurile americane, pe cerul Germaniei occidentale fulgeră avioanele americane şi în ministerele Germaniei occidentale îşi urzesc uneltirile lacheii americanilor.

Dar poporul german luptă pentru clipa când soarta lui va fi în propriile lui mâini, când o Germanie unită şi democratică va fi strajă a păcii în această parte a lumii şi nu ameninţare sălbatică, precum a fost de multe ori în trecut şi precum ar dori unele cercuri agresive să fie şi în viitor.

Acum, în preajma conferinţei dela Berlin a miniştrilor de externe ai celor patru mari puteri, inimile tuturor oamenilor doritori de pace din lume sunt alături de această năzuinţă a poporului german.

CONSTANTIN NEACŞU

Scurte ştiri

● După cum transmite agenţia France Presse, la 25 ianuarie va avea loc în sectorul francez al Berlinului conferinţa miniştrilor afacerilor externe ai celor trei puteri occidentale.

● La 20 ianuarie s'a deschis în sălile Casei cărţii pentru copii din Leningrad expoziţia „Cartea pentru copii în Republica Populară Română".

● La 17 ianuarie 1954 guvernul Republicii Populare Albania prin intermediul legaţiei sale dela Budapesta, a informat guvernul iugoslav că a aprobat următoarele acorduri şi următorul protocol semnate de reprezentanţii celor două părţi la 11 decembrie 1953 la Pogradeţ şi Ochrida: 1. — Acordul privitor la restabilirea bornelor de frontieră distruse sau deteriorate şi la înfiinţarea unor borne de frontieră intermediare pe frontiera de stat albano-iugoslavă. 2. — Acordul privitor la măsurile pentru prevenirea sau rezolvarea incidentelor care s'ar putea ivi în [illegible] la frontiera albano-iugoslavă. 3. — Protocolul privitor la normele pentru exploatarea în comun a cursurilor de apă situate în două puncte ale frontierei albano-iugoslave şi la restituirea vitelor rătăcite care trec frontiera albano-iugoslavă.

Spectacole

Sâmbătă 23 ianuarie 1954

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Traviata; **Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Studio): Martin Rogers descoperă America; **Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Comedia): Floarea purpurie; **Teatrul de Stat de Operetă:** Ana Lugojana; **Municipal:** Vassa Jeleznova; **Tineretului:** Simeon Albac; **Armatei** (Bd. G-ral Magheru): Cazul Benett; **Muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti): Titanic vals; **Ansamblul de Estradă:** ora 16: Concert de muzică distractivă Teodor Cosma, ora 19,45: Fără mănuşi; **Teatrul Evreesc de Stat:** Cismarul cel iştet.

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu: Corăbiile atacă fortăreţele (Amiralul Uşacov seria II-a); **Republica, Maxim Gorchi, Mioriţa:** Africa, (seria II-a); **Bucureşti:** Bătălia din golful Caliacra (Amiralul Uşacov, seria I-a); **Infrăţirea între popoare:** Aventură la castel; **Elena Pavel:** Lenin în Octombrie; **Lumina:** Casa mult visată; **Victoria:** Sadco; **Gh. Doja:** Cu inimă tânără; **Alex. Popov:** Pagini istorice; **8 Martie:** Soldatul victoriei, (seria II a); **Vasile Roaită:** Prinţesa trufaşă; **Cultural:** Călin vulturul; **Griviţa:** Trei povestiri; **Const. David:** Neastâmpăraţii; **Alex. Sahia:** O afacere importantă; **Flacăra:** Dincolo de Dunăre; **T. Vladimirescu:** Călătorie îndepărtată; **Arta:** Soldatul victoriei, (seria I-a); **Popular:** Mareşalul Cutuzov; **M. Eminescu:** Anii tinereţii; **Moşilor:** Aventurile lui Alioşa Ptiţîn; **23 August, 1 Mai:** Fiul mării; **Donca Simo:** Cântăreţul stepelor; **Ilie Pintilie:** Nu-i pace sub măslini; **8 Mai:** Alarma; **Volga:** Căpitan la 15 ani; **Libertăţii:** Revizorul; **N. Bălcescu:** Ianica; **Rahova:** Egor Bulâciov şi alţii; **Olga Bancic:** Elixirul dragostei.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scânteii. Tel. Nr. 7.61.00. ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. — TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scânteii.